עיריית רמת-גן

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 3 א'

מיום ראשון, כ"ב בטבת תשע"ט (30.12.2018)

באולם ישיבות מועצת העיר

משתתפים: עו"ד כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – סגן ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי– סגן ראש העיר, עו"ד מנחם דוד– סגן ראש העיר, מר אביהוא בן משה – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – המשנה לראש העיר, עו"ד גלעד שריר – המשנה לראש העיר, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה– חברת מועצת העיר, אדר' רננה ירדני גולן – חברת מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל– חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין– חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר, מר איצ'ה שחם – חבר מועצת העיר, מר טילמן עזריאל יונה – חבר מועצת העיר, מר חגי אשר – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר.

לא השתתפו: מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, מר גרשון טוסק – גזבר העירייה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, גב' מאיה פלומבוים – עוזרת ראש העיר, אינג' סיגל חורש – סגנית מהנדסת העיר, גב' נורית דיין – מנהל אגף נכסים, מר אביעד פיניו – מנהל לשכת ראש העיר, מר קובי נח – עוזר ראש העיר, גב' מיכל עובד – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני.

מוזמנים נוספים: מר רמי קליין – מנהל מחלקת בטיחות, עו"ד רמי לוי – מנהלת מחלקת הספורט, גב' רינה גוזי – סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' שכר, מר ירון יהב – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, מר חזי בן יעקב – סגן מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב ומנהל מחלקת תשתיות, גב' שירי

מריאן – רשמת הנכסים, הנדסאי עדי אלוני – סגן מנהל אגף תשתיות ומנהל מחלקת דרכים ותיאום הנדסי, אינג' שאול לניאדו – סגן מהנדסת העיר ומנהל אגף תשתיות, מר עמית גופר – מנהל מחלקת פיקוח בניה/מנהל אדריכלות הרישוי, מר גיל שיבולי – מנהל מחלקת גנים ונוף, מר אייל בן דוד – מנהל תפעול במחלקת גנים ונוף, מר חיים קאפח – מנהל מחלקת ביטחון מוסדות חינוך, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר קובי בן עטר – מנכ"ל החברה הכלכלית, מר אלכס וסרמן – מנהל המרכז למוזיקה, גב' נצחיה בריקס – עוזר מבקר העירייה, מר אייל גונן – יועץ חיצוני, מר יניב גוברי – יועץ חיצוני.

הקראת פרק תהילים.

<u>סדר היום:</u>

1. **דיון בדו"ח מבקר העירייה, הצעות וסיכומי ועדת הביקורת ותגובת ראש העיר ואישורם.**

גב' מירה שנן: ערב טוב לכולם. אני מתכבדת לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מספר 3 א' בנושא דו"ח מבקר העירייה לשנת 2017. אנחנו, כמנהג המקובל, נתחיל בקריאת פרק תהילים. ראש העיר, בבקשה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תודה רבה, כבוד יושבת הראש, זו הישיבה הראשונה שאת מנהלת.

גב' מירה שנן: אכן כך. בפני כיתה מאתגרת עמדתי הרבה פעמים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז קודם כל, בהצלחה. כבוד הרב, אני בחרתי לקרוא תהילים, א', אני קורא בפעם הראשונה פרק תהילים, וזה גם הפרק שהיו מקריאים לנו בבית ספר רמת חן כל בוקר, ואני זכור אותו בעל פה, אבל מאחר שזה בשידור אני אקרא מהכתב, שלא תהיה טעות. פרק א'.

- עו"ד כרמל שאמה הכהן, ראש העיר, קורא מתוך ספר תהילים פרק א' –

גב' מירה שנן: תודה רבה. הייתי מוכנה להמר שתבחר את הפרק הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: למה, ידעת שגדלת ברמת חן, בבית הספר?

גב' מירה שנן: לא. בגלל שזה מה שאני הייתי בוחרת.

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה, הצעות וסיכומי ועדת הביקורת ותגובת ראש העיר ואישורם.

<u>גב' מירה שנן:</u> או קיי, רבותי, כמה מילים לפני שאנחנו ניגשים לעניין, דברי הסבר על התנהלות הישיבה.

ראש העיר כמובן יתייחס לדו"ח. לאחר מכן מבקר העירייה יאמר מספר מילים. אחר כך יו"ר ועדת הביקורת. ונאפשר דיון, חברי מועצה שרוצים להביע את דעתם, להתייחס, להביע דעה, צריכים לומר לי מראש ואני אעשה רשימה וכמובן הם יקבלו את זכות הדיבור. לאחר מכן יהיה סיכום של ראש העיר, נקיים הצבעה ונצא להפסקה.

מה שחשוב באמת, אני רוצה לומר, מאחר וזו פעם ראשונה, חשוב מאד שנהיה ענייניים, ממוקדים, כדי שלא נגיע לשעות המאוחרות של הלילה. דברים צריכים להיאמר, אבל באמת, אמנם מצלמים, אבל בכל זאת צריך להגיד את העיקר ולא לחזור על הדברים, לא מתוך שלא רוצים לתת למישהו לדבר, אלא מתוך זה שצריך באמת לא להימרח יותר מדי. אז תודה רבה וראש העיר, בבקשה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> תודה רבה, כבוד יושבת הראש. קודם כל, הייתי יו"ר ועדת ביקורת גם כאן בגוף הזה, והייתי חבר ועדת ביקורת המדינה, אני מוקיר ומכיר את חשיבות עבודת הביקורת. טוב גם לאופוזיציה, טוב גם, תופתעו, גם לקואליציה וגם לשלטון. ביקורת ענייניית היא כלי בונה. ביקורת ענייניית היא כלי להתייעל, היא כלי לשנות, זה כלי גם שעוזר לך לבדוק דברים, לקבל זווית ראייה נוספת, כי בסוף אנחנו בני אדם ואנחנו לאט לאט, בטח גם מי שנשאר בשלטון עוד ועוד שנים מתאהב במחשבות שלו, מתאהב בהשקפת העולם שלו, ולאט לאט בטוח שכל החוכמה וכל הידע נמצאים אצלו. ואז כשבא אדם וצוות מבחוץ ואומרים – אדוני, רבותי, גבירותי, הדברים הם קצת אחרת, זה כלפי מקבלי ההחלטות וגם כלפי הדרג הביצועי, הפקידותי של העירייה, מהעובד או העובדת הזוטרים ביותר ועד המנכ"ל, יודעים שיש מי שעשוי/עלול לבחון, לבדוק אותם בשנה הבאה או בעוד שנתיים, ולכן כלי של הביקורת וביקורת עצמאית וביקורת חזקה וביקורת שמקבלת גיבוי מהשלטון, מה שאנחנו

קוראים – שומרי סף אמיתיים. כך תהיה הביקורת בקדנציה הזו לפחות. אנחנו כרגע בעצם מציגים, מה שמוצג לנו כאן זה דו"ח ביקורת של שנת 2017 ויש כאן עכשיו כבר סגן ראש עיר שהוא היה בכובע שלו כיו"ר ועדת ביקורת, הוא ליווה את התהליך והוא זה שגם יציג בפני המועצה את הדו"ח. לראש העיר יש סמכות לבחור שני נושאים, נכון?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נושא אחד.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> נושא אחד לדו"ח הביקורת. או קיי, אז אנחנו עם אביבית נגיע להסכמות מה הנושאים הנדרשים. אבל אני בטוח, תראו, אף פעם לא יהיה ספר ריק בדו"ח ביקורת, גם כשיעשו ביקורת עלינו תהיה ביקורת, ובאמת צריך לקבל את הביקורת, כמו שאמרתי, בהבנה, באהבה, להפיק את הלקחים, כי כל עוד מה שכתוב פה הוא רק עניין של התייעלות, של שיקול דעת, של נהלים והכול הוא מרצון טוב וידיים נקיות, אז הספר הזה הוא ספר שאפשר לחיות איתו. וכל עוד הממצאים לא חורגים מהדפים שהספר הזה יכול לסבול, אנחנו נמצאים במקום טוב. וכך אנחנו באים לעשות. אני כמובן את כל הממצאים שהמבקר והביקורת מצאה מאמץ. ואחד הדברים החשובים, דרך אגב, זה ללוות אחרי זה את יישום ממצאי הביקורת. הרבה פעמים, איך היו אומרים לי, גם על דו"חות מבקר המדינה, לא רק על דו"חות מבקר העירייה, זה טוב בתור מעצור לדלת. אומרים – אם אין לך מעצור לדלת, שים את זה שם. אבל זה המון תלוי באיך מתייחסים לזה באמת. נכון שלביקורת אין שיניים חדשות, בכל זאת יש לה שיניים, ואם מקבלי ההחלטות לא מנסים להקהות או לשבור את השיניים האלה, אז הם כן יהיו שיניים שיכולות לשנות וכן הם עשו שינויים דרמאטיים גם במדינת ישראל, לא פעם דו"חות ביקורת הביאו לשינויים דרמאטיים – גם פוליטיים, גם מעשיים, בתפקוד של המשרדים הממשלתיים, של הרשויות הממשלתיות, וגם ברשויות מקומיות. לא פעם יש עימותים קשים בין ראשי ערים לבין גופי הביקורת ולא פעם זה מגיע גם

לכותרות הארציות, למרות שזה נושאים מקומיים. אנחנו מקווים שהיחסים גם בין מועצת העיר, גם בין ראש העיר וסגניו, גם בין האופוזיציה לבין הקואליציה בתוך ועדת הביקורת, יהיו תמיד יחסים ענייניים, יחסים של כבוד, יחסים של הערכה והבנה שבסוף בסוף, אם אתה לא פשעת, הביקורת היא לטובת כולנו. זה המסר שלי למועצת העיר. ומכאן הבמה שלך, אדוני יו"ר ועדת הביקורת לשעבר.

גב' מירה שנן: לא, עכשיו מבקר העירייה, בבקשה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אהה, סליחה.

מר דני רייף: ערב טוב לכולם. ראשית, אני מבקש לברך את ראש העיר הנבחר וההנהלה החדשה של המועצה – בהצלחה.

דו"ח הביקורת לשנת 2017 שהוצג לכם והוגש לחבר ועדת הביקורת, מר אדם, בזמנו שהוא ניהל את הוועדה, הוכן מתוך חשיבה לכלול את הפעילויות המהותיות של יחידות העירייה, הן בהיבט הכספי והן בהיבט הניהולי. נעשתה עבודה אינטנסיבית ומעמיקה בהיקף הפעילות, מתוך מטרה לבחון תהליכים ולשפרם היכן שנדרש.

אני רואה בביקורת כלי ניהולי חשוב מאד ובמהלך הביקורת, לאחר סיום הדו"חות, כל הדו"חות נדונו בראשות המנכ"ל כיו"ר הוועדה לתיקון ליקויים במטרה לתקן ליקויים, ואני מציין גם שחלק מהליקויים כבר תוקנו במהלך הביקורת. מה שחשוב לציין לחיוב, זה את כל יחידות העירייה, מנהלי אגפים, תאגידים, בשיתוף פעולה מלא, בכל מידע שנדרש קיבלנו בזמן, לא היתה בעיה, לא היו עיכובים, והיה שיתוף פעולה פורה.

כמובן אני מודה לכל יועצי הביקורת שעשו את הפעילות – רו"ח יניב גוברי, אילן גונן, ירון דגן, איילת און, ירון שמיר, אלון פלקסר ומהנדס ולדימיר דונסקוי. ואחרונה חביבה, עוזרת המבקר, יד ימיני נצחיה בריקס, שהיא ותיקה, היא העובדת היחידה שיש לי, שמסייעת לי בכל התחומים – גם

בתחום הלוגיסטי וגם בתחום המקצועי, להכנת הדו"ח השנתי כמו שהוא מולכם. יש המון המון פעילויות – אז יישר כוח נצחיה, ובהצלחה לכולם.

גב' מירה שנן: תודה רבה, דני. יו"ר ועדת הביקורת, בבקשה אדם.

מר אדם קניגסברגר: דרך אגב, יו"ר הוועדה לענייני ביקורת. ככה היא נקראת היום.

כבוד ראש העיר, מר כרמל שאמה הכהן, חברי המועצה, קהל נכבד. היום או הערב נדון בדו"ח הביקורת, בהערות וההמלצות של הוועדה לענייני ביקורת לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2017.

חברי ועדת הביקורת – מר גבי נחמיאס (לא נמצא פה), הגב' לילי שמה ואנוכי, נחשוף בפניכם את עיקר ממצאי דו"ח המבקר ונציג בפניכם את הערותינו, המלצותינו ואת הפעולות המתבקשות מתוך הדו"ח.

כהרגלי בקדנציה זו, השקעתי ימים רבים בלימוד וניתוח כל פרקי הדו"ח ואני יכול לציין לשבח את העבודה המקצועית שהושקעה בו על ידי מבקר העירייה, מר דני רייף, ויועצי הביקורת. מבקר העירייה העלה בדו"ח הזה מספר נושאים חשובים למודעות בעלי התפקידים, שלא טופלו כיאות בשנים קודמות, כמו נושא בטיחות במוסדות החינוך ומתקני הכושר, ניהול נכסי המקרקעין של העירייה ועוד. השנה, בהמשך לשנים האחרונות, חל שיפור נהלים בחלק מהמחלקות המבוקרות, אך עדיין הביקורת מצביעה על מינהל בלתי תקין במחלקות אחרות, על החלטות שגויות שהתקבלו, ויש גם ממצאים המצביעים לכאורה על חשד לפעולות שנעשו בניגוד לחוק. למרות שבכל שנה חל שיפור בנושא תיקון הליקויים ובהתייחסות להערות והמלצות הביקורת ובמיוחד השנה, עדיין יש ממצאים המצביעים שחלק מהליקויים לא תוקנו למרות ההבטחה שיתוקנו. יש לפרט את הטיפול בליקויים ולא לכתוב רק – הליקוי תוקן או בוצע, וכן לציין מועד לטיפול בליקויים שלא טופלו. חשוב לומר, שחלק מהליקויים קשורים בחוסר

מקצועיות של העובדים וטעויות שקורות בכל רשות. אבל החוכמה היא לעשות תחקיר על טעויות שנעשות, לקחת עליהן אחריות אמיתית ולהפוך אותן להזדמנות לשיפור וצמיחה. אם מתייחסים לטעויות כמשהו שצריך להסתיר, הדבר הופך לנורמה ארגונית. לטעות זה אנושי, אבל את היכולת ללמוד ממנה יש לטפח כתרבות ארגונית. למרבה הצער, דווקא במקרים שהיה בהם חשד למעשים לא ראויים, לא היתה התייחסות של ראש העיר הקודם ולא דווח כי התבצע איזה שהוא תחקיר. נכון שמצופה מהמבקר, כשומר הסף, להתייחס בזהירות רבה לממצאים הללו, אך יש לכתוב בדו"ח שהוא דורש, במקרים שבהם יש חשד לשחיתות, לערוך בדיקה או חקירה, גם אצלנו. כמו כן, מצופה מהמבקר לדאוג שיינקטו צעדים משמעתיים כנגד המבוקרים שלא תיקנו ליקויים, שהיו אמורים לתקן, ללא סיבה מוצדקת. הביקורת זקוקה לפעמים גם לשיניים.

כפי שביקשתי גם בשנה קודמת, אני מצפה מהמבקר גם בקדנציה זו, שלא יתעלם מתופעות חמורות של פגיעה בטוהר המידות הקורות במהלך השנה, המגיעות לאוזניו.

הגיע הזמן שבנוסף לעבודה המתוכננת מראש של הביקורת, תעשה גם ביקורת יזומה על התנהלות לא ראויה, בדיוק כמו שמבקר המדינה מבצע. הדבר יועיל לשיפור התייחסותנו למוסד המבקר ולאמינותו.

הערב נתמקד במספר ליקויים חמורים ותופעות לא ראויות כדי להמחיש ולשקף לכם את הערותינו והמלצותינו. את השאר תוכלו לקרוא בעצמכם בדו"ח המבקר.

לסיום, אני מבקש להודות בשמי ובשם חברי לוועדת הביקורת, למבקר העירייה מר דני רייף, שעושה עבודה מקצועית קשה, שלפעמים לא נעימה, כי איש לא אוהב ביקורת. תודה ליועצי הביקורת שעשו מלאכה ראויה. תודה למבוקרים ששיתפו פעולה בישיבות ועדות הביקורת הארוכות ובראשם הגזבר גרשון טוסק, שעזר לא פעם בחוש ההומור שלו להפיג את האווירה. ולבסוף, תודה מיוחדת לעוזרת המבקר, נצחיה בריקס, שדאגה להכין את הישיבות והכיבוד. דרך אגב, הישיבות התארכו למעלה מ-5 שעות

כל ישיבה והיו 2 כאלה ולכן יש חשיבות גדולה לכיבוד.
ועכשיו נעבור להערות וההמלצות עצמן. אנחנו היום נעשה חלק מהדברים על ידי מצגת שהכינה לנו סיגל נחמיאס, ואני מודה לה על כך.
ברשותכם, אני אעבור פרק פרק. חלק מהדברים שכתובים במצגת הם למעשה ההערות העיקריות וההמלצות. אבל את הסיפור מאחורי ההמלצות אני אספר.
עוד הערה – כל הדברים שאני מקריא וכל הדברים שכתובים, למעט ההערות וההמלצות, אלה הדברים שכתובים בדו"ח המבקר. ההערות וחלק מההמלצות הם המלצת ועדת הביקורת, של איש אחד דרך אגב, אבל לא חשוב.
נתחיל בניהול נכסי המקרקעין של העירייה. הביקורת באגף הנכסים שבדקה את התנהלות האגף באופן מדגמי, גילתה כשלים וליקויים רבים בעבודת האגף – בחוסר נהלים, בחוסר תיאום בין האגפים, פגמים ברישום נדל"ן וגם בפיקוח על נכסי העירייה. מהביקורת עולה כי רמת הניהול של האגף אינה עומדת בסטנדרטים ראויים לאגף בעירייה וכי יש חוסר מקצועיות של חלק מהעובדים. כתוצאה מכך, ישנם נושאים שבגינם העירייה עלולה להיתבע ולעמוד בפני סיכונים כספיים פוטנציאליים רבים.
דרך אגב, היום הייתי אצל מומחה בנושאי נדל"ן ומתברר שהיו נכסים ריקים במקומות מסוימים, שאיש לא ניצל אותם.
הערה כתבתי – מנהלת האגף או מי מטעמה לא הופיעו לישיבת הוועדה לענייני ביקורת, למרות שהוזמנו, ומנהלת האגף לא טרחה להשיב לשאלות הוועדה שהועברו לה על ידי המבקר, גם לאחר תזכורת מראש הוועדה.
המלצה כללית – יש צורך דחוף להעסיק יועץ ארגוני, שידאג שכל הנהלים ישודרגו ויבוצעו.
עוד הערה אחת, היות שמנהלת האגף נמצאת כאן, אני יודע שהיא עבדה מאד מאד קשה בתקופה האחרונה לגייס כספים, אבל ההתייחסות של דו"ח המבקר מתייחסת לנהלים. גיוס הכספים והקושי להשיג אותם גזל מזמנה זמן רב, אבל האגף צריך להתייעל.

הסעיף הבא זה סעיף 7, דרך אגב, הסדר של הסעיפים הוא לא כסדר הדברים בדו"ח המבקר, הם כסדר הדברים שאני קיבלתי ממבקר העיר. היות ומערכת המחשוב הקיימת איננה ערוכה לניהול מקרקעין, נמצא כי ישנם נכסים שתהליך הפקעתם לא הושלם וכאלה שלמרות היותם בבעלות העירייה אינם רשומים בטאבו וכן יש כאלה המוזכרים שרישומם אינו מדויק ועוד. המפקח על הנכסים מסר לביקורת, תקשיבו טוב, רשימה הכוללת 59 נכסים שכורים, בעוד שרשמת הנכסים מסרה רשימה שבה קיימים רק 32 נכסים מושכרים ו-47 נכסים שכורים, כאשר רשימה זו לא כללה מספר נכסים חשובים, כמו מכללת רמת גן, המכללה האקדמית למשפטים ועוד. לא ברור לביקורת איזו רשימה מעודכנת.
המלצה – כבוד ראש העיר, תקשיב טוב, כי זו המלצה חשובה – יש לערוך בדחיפות סקר של נכסי העירייה ולעדכן את כל הנתונים החסרים. יש מאות שטחים, דרך אגב, ששייכים לעירייה, הם לא מנוצלים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: למיטב זיכרוני, אדוני הגזבר, יש חצי מיליון שהולכים עכשיו בתקציב 2019 לצורך העניין הזה, נכון שהוספנו?

מר גרשון טוסק: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה רואה, כבוד יו"ר ועדת הביקורת, אנחנו מתחשבים מאד בהמלצותיך.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אני רוצה להעיר על זה, אמנם אתה מתחשב בהמלצתו, אבל זה גם תוקצב שנה שעברה ולדעתי גם לפני שנתיים ולא מומש הנושא של סקר נכסים עירוני. חצי מיליון, אפילו אני זוכר את המספר בתור מחזיק תיק כספים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: צ'ק זה צ'ק, תלוי מי חתום על הצ'ק. אנחנו

לא היינו חתומים על הצ'קים הקודמים.

עו"ד גלעד שריר: כולם היו חתומים, הביצוע לא,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא כולנו, לא כולנו היינו חתומים.

גב' מירה שנן: גלעד, רשות הדיבור כרגע היא לראש העיר ולאדם.

מר אדם קניגסברגר: רק לראש העיר ולי.

עו"ד גלעד שריר: ועדיין, כשאני ארצה אני אעיר, עם כל הכבוד.

מר אדם קניגסברגר: ועדת הפיקוח על הנכסים אינה מקצועית, אין מדריך פעולה למפקח, אין תוכנית פיקוח שנתית ביחס לנכסי העירייה ואין טופס מובנה של דו"ח פיקוח. חמור יותר, דו"חות הפיקוח אינם מועברים לגורם ממונה וכנראה גם לא נערך דיון עליהם.
המלצה – על היועץ הארגוני לדאוג שתהיה תוכנית עבודה שנתית לפיקוח על הנכסים, לרבות טופס רשימת תיוג.
בבדיקה מדגמית של 3 נכסים של העירייה התברר – יש לנו ספריה עירונית בבניין התמרים, הידוע לשמצה. לא נמצאו שם החלטות הנהלה ומועצה על ההסכם שנחתם עם היזם, וחמור יותר, הספריה כלל לא נכללת בבעלות העירייה אלא בהערה הרשומה ב-תב"ע שלפיה קיים ייעוד לספריה. בבניין ב.ס.ר קיים שטח, תזכרו, רק 3 נכסים נבדקו, בבניין ב.ס.ר קיים שטח של 430 מ"ר שנרשם בלשכת רישום המקרקעין (לצרכי ציבור), אך לא נמצא הסכם בין הבעלים לעירייה. העירייה התכוונה ליעדו למועדון קשישים, אך במערכת הקומפלוט הוא מסווג כמשרדים. כמו כן, הוא רשום במערכת הזו גם כמחלקת חניה, שאכן ממוקמת שם. הביקורת מבהירה כי משרדי

העירייה אינם כלולים בהגדרה צרכי ציבור. כלומר, ישנם משרדים שהם היו צריכים לצרכי ציבור, העירייה עשתה מהם מחלקת חניה.

גב' מירה שנן: חברי"ה, אחרי זה כל אחד יש לו 10 דקות, אם הוא רוצה לדבר ולהתייחס. אי אפשר ככה כל רגע להתפרץ.

מר אדם קניגסברגר: גרשון, סליחה, יש לי בקשה, מה שאני מקריא זה מה שנכתב בדו"ח, הדו"ח נכתב כמעט לפני שנה. כך שבינתיים חלו שינויים. השינויים שחלו לא מופיעים בדו"ח. אם יש אי הבנה או אי התאמה – אני מקבל.

הבניין השלישי שנבדק זה בניין אבנעל לשעבר, הוא נמצא ברחוב ז'בוטינסקי. יש שם 2 חלקות מיועדות להפקעה, למטרת שצ"פ, וצריכה להיות חניה ציבורית מתחתם. בשנת 2015 ייעוד השטח שונה למבנה ציבורי, למטרת בית כנסת. במערכת הקומפלוט רשום – בית הכנסת כחלק ממבנה המגורים. כלומר, לא שם, אלא במבנה המגורים. ושתי החלקות רשומות כ-שצ"פ משנת 2014. על החלקות עומד מבנה יביל המשמש את משרד המכירות של החברה, כאשר חל איסור אפילו זמני של שימוש ב-שצ"פ. כלומר, משנת 2014 יש שם מבנה שהקבלן או היזם משתמש בו לצרכיו על שצ"פ שחל איסור על זה. כמו כן, החברה אינה משלמת לעירייה דמי שימוש. היא שמה את הדברים שלה ומשתמשת בשטח עירוני ולא משלמת. כיצד יתכן שבמדגם כה קטן של 3 מקרים בסך הכול, נמצאו ליקויים חמורים? הדבר מצביע על תופעה חמורה שיש לחקרה.

המלצה – יש לערוך ביקורת מקיפה על הנכסים המשמעותיים של העירייה, לא עוד מדגמית. במקרים שיש בהם חשד לעבירה, מצופה שהמחלקה המשפטית תבדוק את העניין ותעביר לרשויות החוק את המקרים הללו.

הערה – אמנם רוב המקרים הם מהעבר, לא באחריות מנהלת האגף, אבל תיקונם הדחוף הוא באחריותה. מנהלתה אגף מנמקת את היעדר ביצוע הליך מכרזי לשכירת נכס בכך, זה לא שייך לעניין, זה שייך לדברים

אחרים, שקיים קושי לאתר נכסים להשכרת גופים ציבוריים. כלומר, אם במקום מסוים היא צריכה גן ילדים, היא שוכרת נכס ללא מכרז.

ההמלצה היא – יש לבצע תכנון מראש, ופה זה לא אשמתה, מהם הנכסים הדרושים בכל אזור או באזור מסוים, לקבל הצעות מחיר ולקיים הליך מכרזי. הנושא הזה שאין וברגע האחרון רוכשים מקום ללא תהליך מכרזי לא מקובל עלי.

סעיף הבא – בשנת 2016 נחתם הסכם חכירה בין העירייה ובין היזם במתחם אבנעל לשעבר ל-49 שנים פלוס אופציה ל-49 שנים נוספות לחניון מתחת ל-שצ"פ, אך לא התייחסו לשימוש בתמורה. התמורה יועדה להכנסה לתקציב הרגיל. הביקורת מעירה כי דינה של החכרה לטווח כה ארוך כמכירה, לכן התמורה אמורה היתה להיכנס לתקציב הפיתוח, במטרה לרכישת מקרקעין אחרים. ההחכרה לא נרשמה במערכת הקומפלוט משנת 2016. השיטה שאין התייחסות לשימוש בתמורה שתתקבל, אינה ראויה. כדי לסבר את האוזן, יש חניון ששייך לכאורה לעירייה, העירייה החכירה אותו, בוא נגיד, כמעט ל-100 שנים, זה למעשה כאילו מכירה, הכסף של ההחכרה, במקום שייכנס לתקציב הפיתוח, לפתח או לרכוש מקומות אחרים, הכניסו אותו לשוטף. דרך אגב, הערה, לכן לפעמים המאזנים מאוזנים.

המלצה – יש לקבוע נוהל שבמקרים של מכירת נדל"ן או החכרה לטווח ארוך הכסף יועבר לתקציב הפיתוח וייעודו יהיה לרכישת נדל"ן בלבד.

עכשיו משהו קצר – בחינת ניהול פרויקט המעבר לשירותי ענן – זה נושא אחר. הביקורת מציינת שבבחירת החברה למתן שירותי ענן זכתה חברה א', אבל לא הוצג לוועדת המכרזים כי חברה א' כבר עובדת עם העירייה במתן שירותי אחסון למערכת CRM. יש בכך אי גילוי נאות בפני חברי ועדת המכרזים ופוגע בעיקרון השוויון. הויכוח בנוגע למה שנמסר לוועדה לא היה מתקיים אם היה רישום פרוטוקול מלא. יותר מזה, לוועדת המכרזים נמסר ששירותי ענן עולים כ-1.8 מיליון שקל לשנה, אך התברר שהסכום הוא 2.4 מיליון שקל. המידע השגוי אינו מאפשר לוועדה לקבל החלטות

מושכלות. והנה המלצה שראש העיר כבר אימץ אותה קודם – דיוני ועדת המכרזים, כמו דיוני ועדת תכנון ובנייה, אמורים להיות מוקלטים ומתומללים. אחר כך יש ויכוח מה נאמר, מה לא נאמר. רבותי, טעויות או הטעיות בסדר גודל כזה גורמות לכך שחברי ועדת המכרזים, שיקול הדעת שלהם הוא מוטעה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, אדם, אני לא מבין, לפי החוק ועדת מכרזים צריכה להיות מתומללת מלא?

מר אדם קניגסברגר: לא. לא. גם על פי החוק, כרמל, ועדת המשנה בוודאי לא צריכה להיות מצולמת. אבל אנחנו רוצים שתהיה שקיפות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אני בעד, אני רק רוצה לדעת אם יש מניעה משפטית. יש מניעה משפטית שזה יתומלל?

מר אדם קניגסברגר: אין דבר כזה מניעה, אין מניעה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לזה אני מכוון – האם זה פותח פתח לבעיות מבחינת,

עו"ד דוד שואקה: זה בוודאי ירבה עתירות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, נשקול את זה.

מר שמואל לרמן: ... מתומלל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אם עיריית תל אביב חיה עם זה בשלום, אין סיבה שרמת גן לא.

מר שמואל לרמן: יש פה יושב ראש עם ניסיון.

מר אדם קניגסברגר: לא יושב ראש.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חבר.

מר שמואל לרמן: אני חבר בוועדת מכרזים כבר הרבה שנים, מ-2003, הרבה מאד שנים. מי שישב שם הרבה שנים, אתה יודע שמתנהלים מאחורי, שיחות הרקע עד שמגיעים להחלטה, אם יש לך 3 הצעות מחיר לקניית כיסא – הבעיה היא פשוטה, אפשר לראות בדיוק גם מי זכה. אבל ישנם מכרזים מאד מורכבים שישנם שיקולים מאד מורכבים מאחוריהם, שאיך לפעמים אומרים, הרבה פעמים אתה מקבל החלטה שאתה יודע שהיא פונקציה גם באמת של המחיר, כי אין לך דרך אחרת לפי ועדת מכרזים. אבל ישנם שיקולים אחרים שאתה רואה שלפעמים הבן אדם איפה שהוא קוראים לו לשימוע ואתה רואה שזה גם, הרי כל הדברים האלה קורים כשישנם שימועים שם.

גב' מירה שנן: אז אולי תעשו את זה סלקטיבית?

מר שמואל לרמן: זה היה קורה כשישנם שם שימועים הרבה מאד פעמים.

מר ליעד אילני: למה שהשיקולים האלה לא יהיו חשופים לציבור אבל?

מר שמואל לרמן: השיקולים האלה חשופים, אבל בצורה של החלטה. בצורה של החלטה.

מר ליעד אילני: לא הכול רשום. זה מזכיר לי את ישיבות ההנהלה.

מר שמואל לרמן: זה בצורה של החלטה, גם דוד רואה את אותם דברים מה שאני רואה. אם יש לך כיסאות – אין שום בעיה. אם יש לך שימועים – אתה מבין שכנראה הבעיה היא מורכבת יותר. אתה מבין לבד.

מר ליעד אילני: שמוליק, ברגע שהכול מתומלל, יתכן והישיבות גם יותר קצרות, ענייניות.

מר שמואל לרמן: הישיבות הן מאד קצרות. מאד מאד קצרות. הן ענייניות וקצרות. אבל קורה הרבה פעמים שאתה מזמין לשימוע ואז אתה, ישנם שם, גם רועי ישב שם באיזו החלטה עם ה - -

עו"ד דוד שואקה: אני חושב שלא כדאי כרגע להחליט. צריך לשקול את כל ההיבטים ואפשר להחליט ככה או ככה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, לא חייבים להחליט, נחליט בהמשך.

עו"ד דוד שואקה: הכול פתוח.

מר ליעד אילני: רק בעניין הזה, יש שתי ועדות – גם מכרזים, גם שיכון ומקרקעין – שאין שום סיבה שלא יתומללו.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה שזה יתומלל בלי שזה יפורסם

לציבור, מבלי שזה יפורסם לציבור כרגע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חברים, בסוף תקציב התמלול והצילום יעלה על תקציב החינוך.

עו"ד דוד שואקה: ברגע שזה מתומלל, על פי חוק חופש המידע, כל אחד יכול לקבל את זה.

גב' מירה שנן: חבר'ה, בואו נמשיך, כי לא נתקדם ככה.

מר אדם קניגסברגר: באותו עניין, הצעות המחיר שניתנו על ידי החברות היו כמעט כפולים מהאומדן. הצעת החברה שזכתה במכרז היתה גבוהה ב-83% מהאומדן, פער הגדול ממיליון שקל. לדעת הביקורת, על חברי ועדת המכרזים, לרמן, על חברי ועדת המכרזים היה לקבל תשובה לפער הגדול והבלתי סביר. טוב, את זה אני מדלג, הלאה.

מר שמואל לרמן: למה?

מר אדם קניגסברגר: לא, אני מדלג על משהו אחר.

מר שמואל לרמן: לא, חשבתי שהפנית את תשומת ליבי למשהו שהייתי קשור אליו.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: לא הייתי איתך.

מר אדם קניגסברגר: לזה שהיה פער של למעלה ממיליון ואתם לא

שאלתם – איך יכול להיות פער כזה גדול בין האומדן לבין ההצעה? ולכן כדאי, עוד פעם, כדאי שזה יתומלל.

מר שמואל לרמן: מעל 20% זה תמיד נשאל, לפי ההגדרה.

מר אדם קניגסברגר: נכון, אבל זה לא נשאל. אנחנו עוברים לנושא הבא – ביקורת פרויקטים בביצוע החברה הכלכלית לפיתוח.
מהביקורת עולה שהחברה הכלכלית, תקשיב טוב כרמל, לא מינתה מבקר פנים וגם לא מינתה ועדת ביקורת מקרב חברי הדירקטוריון. כיו"ר הוועדה לענייני ביקורת, אני רואה מעשה זה בחומרה, דבר המצביע על אי התייחסות החברה למינהל תקין.
המלצה – על החברה הכלכלית למנות לאלתר מבקר פנים וועדת ביקורת, שראשה או לפחות אחד מחבריה יהיה חבר אופוזיציה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מי היה יו"ר החברה הכלכלית בקדנציה הקודמת?

מר אדם קניגסברגר: זה לא משנה. זה גם לא מונה אחר כך.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר.

מר ליעד אילני: מוקי שנתיים ואז ראש העיר. תיכף יתייחס מנכ"ל החברה להחלטות שכבר התקבלו בעקבות,

מר אדם קניגסברגר: בעקבות הדו"ח, זה בסדר. היה נדמה לי שזה בוצע, אבל באותה תקופה שאני קראתי את דו"ח המבקר זה לא היה.

מר שמואל לרמן: מירה, אני רוצה הערה, אם אפשר, תרשי לי.

גב' מירה שנן: כן, בבקשה, כן.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה העלית את הנקודה בנוגע להפרש של המיליון.

מר אדם קניגסברגר: 83%.

מר שמואל לרמן: כן. הזכיר לי כרגע מנהל אגף מערכות מידע, שהנושא עלה ולכן היה דיון חוזר. נדמה לי גם שהנושא נבדק על ידי מבקר העירייה, נכון?

מר אדם קניגסברגר: נכון, וזה מה שכתוב בדו"ח.

מר שמואל לרמן: מבקר העירייה, ואפילו קיבלנו מחמאה יושבי הוועדה לגבי השאלות הטובות ששאלנו שם באותו מעמד.

מר אדם קניגסברגר: נכון. נכון.

מר שמואל לרמן: אני זוכר נכון? משהו כזה. עברו הרבה שנים מאז. הרבה שנים עברו מאז.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אתה צודק, זה לא 5 שנים אבל לא חשוב.

מר שמואל לרמן: הרבה שני, לא אמרתי 5, הרבה שנים.

מר אדם קניגסברגר: הרבה, או קיי. אתה צודק. קיבלתם מחמאות

על השאלות החכמות ששאלתם, גם ממני, אבל את השאלה הזאת לא שאלתם. זה מה שכתוב בדו"ח.

גב' מירה שנן: לרמן, בסוף הערות בבקשה.

מר שמואל לרמן: מקובל.

מר אדם קניגסברגר: חבל על הויכוח משום שאין ערך לתמלול.

עו"ד גלעד שריר: אדם, אתה מקריא עכשיו את הדו"ח של ועדת הביקורת, לא את דו"ח המבקר, נכון? את ההערות שלכם על דו"ח המבקר?

מר אדם קניגסברגר: אני אסביר מה שהסברתי בהתחלה, אולי לא היית.

עו"ד גלעד שריר: הייתי, שמעתי, אבל לא הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: רוב הנתונים הם מדו"ח המבקר. ההערות וההמלצות הם שלנו.

עו"ד גלעד שריר: ואנחנו לא קיבלנו את זה.

מר אדם קניגסברגר: מי?

עו"ד גלעד שריר: את דו"ח ועדת הביקורת לא קיבלנו, רק את דו"ח מבקר העירייה.

מר אדם קניגסברגר: זו לא טעות שלי, אני העברתי את זה לפני

חודשיים והייתם אמורים,

עו"ד גלעד שריר: לפני חודשיים זה המועצה הקודמת קיבלה.

עו"ד דוד מנחם: קיבלנו, קיבלנו.

מר אדם קניגסברגר: יש לכם את זה, קיבלתם.

גב' מירה שנן: קיבלנו את זה. אני קיבלתי.

עו"ד דוד מנחם: תסתכל בסוף, אחרי המספרים תוקן/לא תוקן, יש לך מלל. גלעד, בסוף.

גב' מירה שנן: קיבלנו, קיבלנו. אדם, תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: חברי'ה, זה ייקח זמן, אז תנו לי להמשיך. ביקורת על פרויקטים בביצוע החברה הכלכלית לפיתוח – מהביקורת עולה שהחברה הכלכלית (את זה קראנו כבר), פרויקט במתחם הבורסה, זה סיפור מעניין. בחודש יולי 2014 החליטה הנהלת העיר להעביר לאחריות החברה הכלכלית את פרויקט שיקום מתחם הבורסה בתקציב של כ-42 מיליון שקל. העירייה התחייבה להעביר לחברה תקורה של 5% מעלות הפרויקט. במכרז שבוצע זכתה חברת ד.ע. שנתנה הנחה של 21.8% מהאומדן. לאחר המכרז עודכן החוזה ללא פרסום וללא מכרז והגדילו את סכום ההתקשרות ב-42%. דרך אגב, מעל 25% צריך להיות מכרז. מדובר פה על סכומים של 5.6 מיליון, בטלים. בין העבודות היו עבודות גינון, צביעת מדרכות ועוד, שוודאי היה אפשר לגביהן לבצע מכרז נפרד. לא פעם ציינתי שהקבלנים הנותנים הנחה גדולה יודעים שאחר כך תהיה תוספת גדולה. הביקורת רואה בחומרה שהתוספות שאושרו בדיעבד בוועדת

החריגים, לאחר ביצוע בפועל של העבודות, אני אנסח את זה לא בסימן שאלה – רוב הדברים היו תמיד לאחר ביצוע העבודה. כלומר, האישור. איך מאשרים תוספות של מיליוני שקלים לאחר ביצוע עבודה? אבל גם יותר מזה, גם ועדת המכרזים דנה ואישרה בדיעבד את הרחבת ההתקשרות עם הקבלן. ברור שלא יכלה לשנות דבר, בוודאי לא לדרוש מכרז חדש.

המלצה – יש לבצע תחקיר מעמיק על הפרשה ולהעביר לטיפול המחלקה המשפטית ולא להפקת לקחים בלבד. כאשר יש מצב כזה, נותנים למחלקה לבדוק ולעשות לקחים של עצמה. זה לא יכול להיות. כשיש דברים כאלה, מישהו צריך לבדוק ולעשות הפקת לקחים, הייתי אומר, לבדוק את זה. יש להכין נוהל שבו ייאמר במפורש ששינויים ותוספות מסדר מסוים, כלומר, מאחוז מסוים, חייבים לבוא באישור מראש של ועדת החריגים וכאלה שיש חובה לקיים פרסום ומכרז בגינם. הביקורת העירה בחומרה כי אי תיאום העבודות בין תאגיד מי רמת גן לבין החברה הכלכלית גרם להוצאה כספית מהותית מצד החברה בסך של 936 מיליון שקל. ההאשמות ההדדיות בין מנכ"לי החברות מצביעות על ניהול כושל של כל הפרויקט, שגרם סבל רב לתושבים בגלל התמשכות העבודות ונזק כספי של כמיליון שקל. ראש העיר הקודם העיר כי הליקוי תוקן ומעכשיו בכל פרויקט שייבחר יתקיים שיתוף פעולה בין התאגיד לחברה הכלכלית. אך את הליקוי והנזק שנגרם אי אפשר כבר לתקן, גם הבטחת מנכ"ל החברה וראש העיר לגבי העתיד אמורה להיבדק.

ולאחר מכן, היה פרויקט פיתוח בשיכון הצנחנים. שם התקבל קבלן שנתן הנחה גדולה, כרגיל, כולם נותנים הנחות, הנחה גדולה ביותר של 21.2%, ושוב גדל כתב הכמויות של החוזה ב-1.5 מיליון שקל. וגם כאן נאלצה החברה הכלכלית לשלם לקבלן 355,000 שקל בגין עיכוב תאגיד מי רמת גן. וגם כאן התוספות אושרו לאחר ביצוע העבודה בפועל. ראש העיר אינו מתייחס להמלצת הביקורת 747 שאומרת שיש להקפיד לאשר בוועדת חריגים שינויים ותוספות להתקשרויות לפני ביצוע העבודה. כל זה היה בקדנציה הקודמת.

אני מדלג על מערך שירותי האופניים, כי החברה כבר סיימה. אני מדלג גם על היבטים בפעילות חברת בתי האבות. ונעבור לביקורת על היבטים בעמותת אור.

עמותת אור – אזרחים ותיקים לרמת גן – פועלת כעמותה פרטית, אך מספקת לעירייה לשכת שירות בתחום המועדונים עד לא מזמן. מהביקורת עולה כי לא נערך מכרז להתקשרות עם העמותה ולא הסכם התקשרות להפעלת המועדונים, למרות שסכום ההתקשרות עם העמותה הוא בסך של 8 מיליון שקל בשנה. כלומר, עיריית רמת גן מעבירה לעמותה פרטית 8 מיליון שקל כל שנה. הכספים הועברו לעמותה כפי שמתקצבים עמותה עירונית. על פי הביקורת, העמותה גובה שכר טרחה, העמסת הוצאות הנהלה וכלליות בגין שירותי לשכת השירות, שהוא גבוה מדי עבור השירות שהיא נותנת. הם גובים 6.3, שבדרך כלל התקורה צריכה להיות 5%. למנהלת תחום המועדונים היה קושי בקבלת דיווחים כספיים תקופתיים. למרות בקשותיה החוזרות, מוזר שאין בהערות ראש העיר הקודם התייחסות לאי קיום המכרז והסכם ההתקשרות עם העמותה.

ההמלצה שלי היתה – להחזיר את פעילות המועדונים לאגף הרווחה ואת שכר העובדים והנהלת החשבונות ניתן להעביר למפעיל קיים, כמו מב"ע או על"ה, ואכן הדבר בוצע. בוצע, כלומר, הנושא עבר ל-מב"ע.

<u>מר משה בודאגה:</u> עוד לא בוצע.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עוד לא בוצע. יש כוונה. טוב, זאת היתה ההודעה שקיבלתי.

על פי תקנון העבודה הסוציאלית, מועדון צריך לפעול לפחות 3 ימים בשבוע ולפחות 4 שעות ביום. ישנם מועדונים, כרמל, שפועלים יומיים בלבד ופחות מ-3 שעות ביום. למשל, בכפר אז"ר, פועל מועדון פעם בשבוע למשך שעתיים. הערות יהיו בסוף.

גב' מירה שנן: חבר'ה, אמרנו שכל מי שרוצה לדבר יוכל להגיב, להירשם, בבקשה. 10 דקות לכל אחד.

מר אדם קניגסברגר: אומר המבקר, ובצדק, הדו"ח הזה היה צריך להיות לפני הבחירות וראש העיר שלך לא נתן, והדברים האלה שכתובים פה נמסרו לפני למעלה מחצי שנה.

ההמלצה שלי היא – ניתן להשתמש במועדונים הפועלים מתחת לתקן לצרכים אחרים בשעות הבוקר. למשל, למתנ"ס, גן ילדים וכו'. מהביקורת עולה כי השכר המשולם לעובדים אינו תואם את שעות עבודתם בפועל, כמובן הוא גבוה יותר. לא נמצאו דו"חות נוכחות. ההתנהלות הכספית של המועדונים אינה מופיעה בדו"חות הכספיים של העמותה ולא מדווחות על פי החוק לרשויות המס. מנכ"לית העמותה והנהלת החשבונות אינם יודעים בגין איזה מועדונים יש חשבון בנק. המועדונים התנהלו בלי דיווח לרשויות המס, בלי התנהלות, איש לא יודע כמה כסף נגבה. אני מבין שאתם כבר התעייפתם, יש לי עוד הרבה.

מר ליעד אילני: אני רק, אדם, אני רוצה להזכיר לשמוליק שהתחלפנו במקומות, אבל זה לא אומר שאתה באופוזיציה. אתה רק יושב שם.

מר שמואל לרמן: כאן חם לי אבל, חם, חם, זה לא קשור.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, בואו נתרכז. מדובר פה בסכום של 700,000 שקל שלא דווח, לא נכנס לכספי העמותה, לא דווח לרשויות המס, ככה זה התנהל. המועדונים גבו כסף במזומן ואיש לא יודע מה נעשה, למרות שאנחנו באמת לא חושדים במנהלות המועדונים, אנחנו בטוחים שהם השתמשו בזה לצרכים טובים, אבל התנהלות כזאת היא לא התנהגות שראויה לעמותה, שהעירייה עוד מסבסדת אותה.

עו"ד גלעד שריר: אדם, יש לך הפניה לדו"ח המבקר, לעמוד, שבזמן שאתה מדבר נראה את דו"ח המבקר?

מר אדם קניגסברגר: ביקורת ההיבטים בעמותת אור. אם אתה רוצה, סעיף 853.

עו"ד גלעד שריר: תודה.

מר אדם קניגסברגר: הערה – הקשר בין העירייה והעמותה צריך להיבדק. ההתנהלות הכספית של העמותה היא שערוריה. איך יתכן שראשי העמותה ומבקרם אפשרו התנהלות כזו, שלולא הביקורת היתה נמשכת. שימוש בנכסי העירייה – משרדי עמותת אור, הנמצאים בתחום האגף לשירותים חברתיים של העירייה, אך אין הסכם שכירות משנה בין העירייה לבין עמותת אור. אני חוזר, כרמל, זו עמותה פרטית, השתמשה במשרדים של העירייה ולא שילמה ולא כלום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו הולכים לשנות את זה, אדם, הולכים לשנות. היה לנו גם דיון עם איצ'ה.

מר אדם קניגסברגר: אני יודע, מעבירים אותם.

מר גרשון טוסק: זה כבר שונה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: נכון. אני יודע, אני יודע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו הולכים לשנות את הכול.

מר אדם קניגסברגר: כרמל, הכול זה בעקבות דו"ח הביקורת, אבל בינתיים זה עבר.

על העירייה לגבות דמי שכירות מהעמותה בסך של 2,676 שקל לחודש, מתחילת השנה, על הנכס ברחוב ההלכה 6. אם העמותה תעבור לנכס אחר, יש לערוך עמה הסכם שכירות ולגבות ממנה דמי שכירות בהתאם. כל זה נכתב בדו"ח המבקר. העמותה נותנת שירות לטיפולי בית תמורת תשלום במשרדים שנתרמו לעירייה בשנת 1973. למה הם נתרמו? להפעלת מועדון קשישים או לספריה עירונית. זה הקדש ציבורי.

המלצה – על עמותת אור לפנות את המקום ועל העירייה להפעיל במקום מועדון קשישים או ספריה.

המלצה – על העירייה להתייחס לעמותת אור כעמותה פרטית ולנתק כל קשר כספי וניהולי עמה.

עכשיו אנחנו עוברים לנושא, רבותי, שהוא לדעתי מאד מאד חשוב וחשוב שנשמע אותו. מדובר על ניהול הבטיחות במוסדות ציבור.

למעט הצהרות על חשיבות נושא הבטיחות במוסדות חינוך, הביקורת מצאה ליקויים חמורים בניהול ופיקוח על הנושא. כמו כן, הטיפול באיתור ותיקון הליקויים בנושא הבטיחות לקוי. חמור יותר, מתקבל הרושם שהאחראים לעניין במוסדות החינוך לא מודעים לצורך באיתור ותיקון ליקויי הבטיחות כי לא התקבלה הדרכה בנושא. אני מבקש לציין לשבח את מבקר העירייה על שעשה מהפכה תודעתית בנושא הבטיחות במוסדות חינוך. העיר את הדובים משנת חורף. יישר כוח למבקר העירייה, מר דני רייף. ראש העיר לשעבר, צבי בר, כי זה היה בתקופה הקודמת, קיבל את ממצאי הביקורת והמלצתה וכתב: יש להכין נהלי עבודה בתחום הביטחון והבטיחות ובכלל זאת לדרישות הפיקוח, הדיווח והתיעוד והמעקב אחר הביצוע. אך המלצת ראש העיר דאז בנושא הבטיחות לא בוצעה עד למועד הביקורת הזו, כלומר, מתקופת צבי בר עד למועד הביקורת שעשה מבקר העיר, לא התייחסו לעניין הזה. ואיפה תיקון הליקויים שהובטח?

המלצה – יש להכין הגדרה ברורה לתפקידיו ולנוהל העבודה למנהל

הבטיחות במוסדות החינוך. יש להגדיר את המעקב, ההסברה והפיקוח על איתור ליקויי הבטיחות במוסדות חינוך בנפרד מנושא הביטחון. הביקורת מצאה כי השימוש באגף החינוך בתוכנת הקב"ט הוא רק לצורך ניהול נושא הביטחון, אך הוא אינו משולב במערכת הממוחשבת בכל הנוגע לתחומי הבטיחות, דבר שהוא צורך ניהולי ממדרגה ראשונה.

אני רוצה להזכיר, בתקופה של צבי בר, מר בודאגה היה ראש אגף החינוך, לא היתה שיחה שהגיעה לבית ספר שלא התעסקו בנושא הביטחון. אבל נושא הביטחון והבטיחות היה בשוליים, אם בכלל.

ההמלצה היא – החל משנת הלימודים הקרובה, יש להטמיע את השימוש בתוכנת הקב"ט גם באגף החינוך גם בנושא הבטיחות.

הביקורת מצאה כי מרבית בתי הספר אינם נוהגים לשלוח דו"ח בנוגע לסקר מפגעי הבטיחות. ואם הם שולחים, הם אינם מגיעים באופן שוטף לידיעת מנהל בטיחות במוסדות חינוך האמור לעקוב אחר הטיפול בממצאים. דרך אגב, זה דו סטרי. אכן, לאחר הביקורת ניתנה הנחיה מטעם מנהלת אגף החינוך שהיא תיישם זאת בשנה הקרובה.

עד לביקורת הנוכחית לא היתה תוכנית עבודה מסודרת לביקורי בדיקה שוטפים במוסדות החינוך. התיעוד חלקי ואין מידע שלם על היקף הביקורים, תדירותם ועל ממצאיהם. לאחר הביקורת ניתנו הנחיות חדשות לביצוע. יש לעדכן את נוהל העבודה במחלקת הביטחון למוסדות חינוך, שתכלול הנחיות לגבי היקף הביקורת במוסדות חינוך, תיעודם במערכת הממוחשבת והבאתם לידיעת אגף החינוך ובתי הספר. מתברר שישנם מפגעים מסוכנים שיש להסירם מיידית, אך הם אינם מדווחים ואינם מטופלים. אין בהנחיות כל סנקציה על אי טיפול במפגעים מסוג זה. האם מחכים לאיזה שהוא אסון?

ההמלצה שלי – אם בביקורת מתגלה מפגע מסוכן שיש להסיר מיידית, יש לבצע זאת ולחייב את בית הספר בתשלום מתקציב הניהול העצמי. כמו כן, יש לנזוף באחראי הישיר והניהולי.

בבדיקת הביקורת בגני ילדים נמצא, כי ברבים מהם ישנם ליקויי בטיחות,

אולם לא נמצאו פניות בגינם למוקד הלוגיסטי. על פי הוראת משרד החינוך, על הרשות המקומית לבצע מבדקי בטיחות מדי שנה בכל מוסדות החינוך. הביקורת מצאה כי ממצאי המבדקים מתויקים במשרד מנהל הבטיחות ואינם נכללים במערכת הממוחשבת. הדו"חות לא הועברו בשנים האחרונות באופן שוטף לידיעת צוותי בתי הספר אצלם נערך המבדק. אז מה הטעם במבדק? אני אחזור על זה, כי אולי אנשים לא הפנימו – משרד החינוך עושה ביקורת בטיחות במוסדות חינוך, זה מתויק בעירייה, אבל אלה שצריכים לקבל את הדיווח, מנהלי בתי הספר, הם לא יודעים על מה היתה הביקורת, לא מחזירים להם את זה. אז למה זה שווה?

המלצה – יש להעביר את דו"חות המבדקים בבתי הספר ובגני הילדים ולבדוק תוך חודש האם הליקויים תוקנו.

מהמבדקים עולה כי לא נערכו במוסדות חינוך רבים בדיקות בטיחות בתכיפות אחת לשנה. ועכשיו תקשיבו למספרים, מספרים זה דבר מעניין. מתוך 46 בתי ספר, רק ב-7 בוצעה בדיקה ב-5/2016, ואין תיעוד לבדיקות קודמות. ב-12 בתי ספר לא נערכו בדיקות בטיחות מעל שנתיים. מתוך 201 גני ילדים, נערכה בדיקה ב-51 גני ילדים בשנת 2017, מביניהם רק ב-42 גני ילדים נערכה בדיקה ב-6/2017 ואין תיעוד לבדיקות קודמות וכו' וכו'. אז אני אומר שיש מזל שיש ביקורת. זה מצב חמור מאד. חלילה אם היה קורה אסון, מי היה נותן את הדין?

ההמלצה היא – יש לקיים מבדקי בטיחות בהקדם בכל מוסדות החינוך על ידי אנשי מקצוע, בהתאם להוראות משרד החינוך.

יש פה ממצאים עוד יותר חמורים, רק בגלל הזמן, היתה ביקורת מדגמית למשל ב-7 בתי ספר מתוך 46 וכו'. טוב, נעבור על זה.

אני המלצתי שיש לשקול להקים בבתי הספר היסודיים והעל יסודיים צוותי תלמידים שיקבלו הדרכה ויסיירו בבתי הספר ובחצרות וידווחו לאחראי לנושא על הליקויים שמצאו.

הערות – לסיור ראשי האגפים, אני מבקש מראשת האגף להקשיב, לסיור ראשי האגפים והאחראים לבטיחות יש חשיבות מנהיגותית להדגשת

חשיבות הנושא. אך אם נושא הבטיחות לא ילווה על ידי ביקורת אחת לשלוש שנים, לא יהיה לו ערך ביצועי. ראו מה קרה אחר דו"ח אחד של מבקר העיר. זו מהפכה.

לסיכום – המבקר מרכך את הממצאים החמורים שהתגלו בביקורת. התברר כי לא היתה מודעות מספקת לנושא הבטיחות במוסדות חינוך בשנים הקודמות. בכל הביקורים בעבר היתה הדגשה למצב הביטחוני ונושא הבטיחות היה בשוליים. אני ממליץ להמשיך בביקורת על מוסדות חינוך בנושא הבטיחות כדי שיוטמע, כי הוא אינו אחד היעדים, למה הוא לא מבוצע? כי הוא אינו אחד היעדים של מערכת החינוך וגם לא מופיע במטרות החינוך. ומנהלות המחלקות,מעבר להצהרות, כנראה שאינן בקיאות בנושא. כלומר, בתורת החינוך לא מופיע שצריך לעשות בדיקות בטיחות, אז כל מנהל, כל מנהלת אגף מזניחים את העניין, מתפללים שזה יהיה בסדר.

בטיחות במתקני משחק ומתקני כושר ציבוריים – אני אדלג על הנושא הזה בגלל קוצר הזמן. הייתי אומר שהמתקנים, שהם מבוצעים על ידי המחלקה של גנים ונוף, מבוצעים כראוי. ומתקני הכושר, שהיו מבוצעים על ידי אגף החינוך, לא נעשו או שנעשו לא כמו שצריך, ולכן אנחנו ביקשנו שיעבירו את מתקני הכושר למחלקת גנים ונוף. הכי חשוב זה שמנכ"ל העירייה צריך לקבוע בדחיפות מי נושא באחריות לתחזוקת מתקני הכושר,

<u>מר משה בודאגה:</u> זה טופל.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מצוין. יש עוד דבר, היתה חברה שהיתה בודקת את המתקנים, אבל בפארק הלאומי החברה בדקה ומכון התקנים לא בדק, והפער בין הליקויים שהתגלו על ידי מכון התקנים ועל ידי החברה היה פער גדול, ואנחנו ממליצים שמכון התקנים יעשה את הבדיקות ברמת גן.

ביקורת היבטים בניהול תקציבי הפיתוח – פה אני מבקש רק להיכנס

לעומק – הביקורת מעירה שוב כי העירייה אינה מנהלת בחשבונות בנק נפרדים את כספי התקציב הרגיל, קרנות הפיתוח וכספי ה-תב"רים, בניגוד להוראות סעיף 213/א לפקודת העיריות. למרות שההמלצה לבצע את ההפרדה בין התקציב הרגיל לתקציב הפיתוח נדרשת על פי הנחיות משרד הפנים, מבקר המדינה והמלצת מבקר העיר, ראש העיר אינו מקבל את המלצת הביקורת. אני חייב לציין שוועדת הביקורת ציינה גם בעבר מספר פעמים את הצורך בהפרדה לשני חשבונות נפרדים והדבר לא בוצע. זה המינימום הנדרש לניהול תקין.

עו"ד דוד מנחם: איזה ראש עיר לא מקבל את זה?

מר אדם קניגסברגר: כל ראשי הערים. ההמלצה היא – יש לפתוח שני חשבונות נפרדים - אחד לתקציב הרגיל ואחד לתקציב פיתוח ל-תב"רים.

הביקורת העירה שישנם מקרים שבהם החליטה ההנהלה על תוספת תקציב מ-תב"ר מסוים, בלא שהובא לאישור המועצה, בניגוד להנחיות משרד הפנים, שכל תקציב חייב לקבל אישור המועצה. לכן, כל תב"ר או הגדלתו חייבת לקבל אישור המועצה. ההמלצה היא שיש לקבל אישור המועצה לכל סעיף תקציבי בהתאם להנחיות משרד הפנים.

משרד הפנים מעכב תשלומים לעירייה, בתקופת הדו"ח, עכשיו זה משהו אחר, משרד הפנים מעכב תשלומים לעירייה כיוון שעבודות בגני ילדים נעשות ללא קבלת אישור הרשאה כספית מהמשרד. עקב כך נוצר גירעון מימוני, אז נוצר גירעון מימוני של 1.5 מיליון שקל.

מר גרשון טוסק: סליחה, זה משרד החינוך, לא הפנים.

מר אדם קניגסברגר: צודק. צודק. משרד החינוך. תודה. מכל מלמדי השכלתי, מהגזבר יותר מכולם.

יש להקפיד לתכנן את הפרויקט מראש ולבצעו רק לאחר השלמת האישורים הנדרשים.

הביקורת מציינת שמסקירת הפרויקטים שמומנו על ידי קרן היטלי השבחה עולה, כי העירייה ניצלה, תקשיב טוב, העירייה ניצלה תקציבים מהקרן שלא לשם הוצאות פיתוח והשקעה בחינוך, בניגוד לסעיף 13 לתוספת השלישית לחוק תכנון ובנייה. מדובר ברכישת ציוד תברואי, שילוט לוחות מודעות, שתילת פרחים ונטיעות בגנים, ותשתיות ענן בסכום העולה על 9 מיליון שקל. מדובר על השנה.

אני קיבלתי את תגובת מנהל תקציב הפיתוח, שכל הסעיפים הללו מופיעים בטבלה והם אינם בגדר פיתוח, והכי חשוב הוא אמר לי – אבל אתם, המועצה, אישרתם כך. אני עניתי שהמועצה מאשרת את תקציב הפיתוח כי היא לא יכולה לעצור את תקציב הפיתוח, אבל מה שכתוב בפנים צריך להיות על פי החוק.

אני אתן אולי דוגמא: אם מפתחים גנים – זה פיתוח. אבל אם שותלים באיזה שהוא מקום פרחים – זה לא פיתוח. הפרחים מתכלים, זה לא פיתוח. אז אי אפשר להעביר מתקציב פיתוח לתקציב פרחים.

המלצה, וכרמל, אני מבקש ליישם את ההמלצה הזאת – יש להגדיר באופן ברור, בהתאם להנחיות משרד הפנים, מה נכלל בתקציב פיתוח. וכמובן להפריד בין החשבונות ואז יהיה קשה להעביר מתקציב לתקציב.

ועוד נושא אחד חשוב – זה נושא פיקנטי אולי – ביצוע פרויקטים קרצוף וריבוד רחובות. הביקורת מעירה כי בכל 6 הפרויקטים שנבחרו במדגם, האומדנים המתוכננים גבוהים בעשרות אחוזים מחשבונות הביצוע הסופיים של הפרויקטים. אני שאלתי – איך יתכן שכל האומדנים יותר גבוהים? אז אמרו לי – זה מקרי. מקרי יכול להיות פעם גבוה, פעם נמוך, אבל אצלנו שם היה הכול גבוה. אבל, מה מתברר? מתברר שמי שהיה אחראי על התכנון, כלומר, על האומדנים, תכנון האומדנים, ומי שהיה אחראי על הביצוע, ומי שהיה אחראי על הפיקוח, זה אותו בן אדם. אז תיכף תשמעו – הביקורת לא קיבלה תשובות מספקות ממנהל מחלקת

דרכים לסטייה הגדולה של האומדנים. מדובר בסטייה של מיליונים רבים. הביקורת מעלה כי חברת י.מ. ביצעה כאמור, כמו שאמרתי, גם את תפקיד התכנון וגם את ניהול הפרויקט. דרך אגב, בקדנציה הקודמת או לפני הביקורת הקודמת, הם גם ניהלו את הפיקוח.

עו"ד דוד מנחם: חברת י.מ. או י.נ.?

מר אדם קניגסברגר: זאת למרות שבדו"ח 2014 נאמר על ידי המבקר – יש לציין שחברת י.נ. מבצעת את תפקידי התכנון, ניהול, פיקוח צמוד וכן ייעוץ לעבודות הסלילה בעיר. התבקשה אז הפרדה בין התפקידים ועד היום אין הפרדה. אני חושב, בלי זה, יש לשקול מחדש את העסקת החברה י.נ. ובוודאי להפריד בין תפקידי התכנון, הביצוע והפיקוח. אולי טוב להיפרד מהם. בעירייה נהוג שתמחור עבודות הריבוד נעשה על ידי משקל האספלט שסופק לפרויקט ולא על פי שטח הציפוי. כלומר, איך משלמים לקבלנים? משלמים על פי המשקל, הטונאז' של האספלט, ולא על פי מה שהם מצפים. מתברר שאחוז עלות האספלט בחשבון הפרויקט הוא 86% בממוצע. כלומר, רוב הכסף הולך על האספלט. מתוך הטבלה ב-6 הפרויקטים שנבדקו, עובי השכבה בפועל היה גדול ב-40% בממוצע מעובי השכבה המתוכננת. יכול להיות, היו מקרים שבהם המתכנן, אותו בעל אומדן שנתן, תכנן 3 ס"מ ובפועל עשו 5.8. הממוצע שהם עשו בכל הפרויקטים הוא תוספת של 40%.

מר שמואל לרמן: אדם,

מר אדם קניגסברגר: רגע, חבר'ה, תנו לי להמשיך. למרות שקיימים אמצעים טכנולוגיים היום, המאפשרים לבצע את הקרצוף וגם את המדידה באופן טכנולוגי מדויק, יוצא אפוא שעל פי השיטה הקיימת העירייה משלמת מיליוני שקלים על הגדלת עובי אספלט. מנהל מחלקת דרכים

הסביר שהעובי הגדול יותר אינו בגדר בזבוז, היות והוא מחזק את מבנה הכביש ובכך מאריך את אורך החיים שלו. אז למה לא שמים 12 במקום 5.8? למה לא? נשאלת השאלה – האם המתכנן שנתן אומדן כה גבוה ממליץ על עובי מסוים ובביצוע מגדילים את העובי, איך יתכן שהתשלום בביצוע עדיין נמוך מהאומדן? בסוף החוברת מצולם כביש מסוים ושם רואים בבירור שעובי האספלט היה נמוך מהנתונים המפורטים בטבלה. כלומר, נמוך ממה שהיה מצופה. כלומר, אפשר לראות את הרצפה. אין 3 ס"מ, בוודאי לא 5.8. וכך גם ברחובות רבים שנבדקו. אז נשאלת השאלה – לאן נעלם האספלט?

המלצה – יש לבצע חקירה מעמיקה, כרמל, בנושא קרצוף וריבוד רחובות ולהפיק את הלקחים הנדרשים, כי לא מדובר כאן בטעויות באומדן אלא בשיטה המעשירה את החברה. ואני כתבתי הערה – המנכ"ל העיר בתוך הדו"ח, הוא הרי עושה תיקון ליקויים, שהנושא נבדק, הבדיקה נעשתה על ידי המחלקה. זה בדיוק כמו שנותנים למשל לפעמים למשטרה לבדוק את עצמה, לצבא לבדוק את עצמו. פה צריכה להיות בדיקה חיצונית. לא יכול להיות שהאיש שממונה הוא גם יבדוק את עצמו. אני מבקש שהדברים האלה, המבקר, אני מבקש גם בקדנציה שלנו להקפיד. איפה שאתה רוצה בדיקה, תכתוב שאתה רוצה בדיקה. אל תוותר, תשאיר את זה ככה מעורפל. אנחנו רוצים שנרגיש שבודקים את הדברים.

יש נושא של הפיקוח על הבנייה, אבל אני רק אקרא את ההמלצות, כי אני רואה שזה נמשך.

רצוי למנות תובע שיעבוד באופן קבוע במחלקת הפיקוח על הבנייה בכפיפות למחלקה המשפטית. מחלקת הפיקוח לא תמיד מבינים מה שהמחלקה המשפטית כותבת להם. היחיד שמבין זה עמית גופר והוא לא יכול לעשות את כל העבודה, הוא צריך מישהו שיהיה עורך דין שיידע לקרוא את ההוראות המשפטיות. יש לבצע ביקור בבניין לפני הריסתו ולדווח לאגף הנדסה על מספר הדירות הקיים. כרמל, את זה אתה מכיר, שאם לא הולכים לבדוק מה קיים בשטח לפני זה, אנחנו מקבלים מספרים

אחרים. אז אני ממליץ שתהיה בדיקה קודם, לפני שהורסים. ויש לשקול את הגדלת כוח האדם,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מקרה אשתאול ושדרות הצנחנים.

עו"ד גלעד שריר: יש כמה. יש כמה.

מר אדם קניגסברגר: יפה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שיטת מצליח בדירות.

מר אדם קניגסברגר: מקרה אשתאול הוא מעניין. שם היו, קיבלנו בקשה להיתר ששם יש 13 דירות וביקשו 39, לפי מכפיל 3. זה בסדר. אבל כתוב שם שיש 2 קומות. כרמל אומר לי, זה היה בהתחלת הקדנציה – אדם, תלך לבדוק,

עו"ד דוד מנחם: מותר לך לגלות? שאלת אותו?

מר אדם קניגסברגר: זה לא הגיוני, 13 דירות ב-2 קומות? לקחתי את האוטו, נסעתי, זה מול המשטרה, אני נכנס לשם ואני רואה שם בית הרוס, מצב לא תקין, אני רואה 6 תיבות דואר, יושב שם אדם בכניסה, אני שואל אותו – תגיד לי, כמה דיירים יש פה? הוא אומר לי – 6 דיירים. הוא שואל אותי – אז למה אתה שואל? אמרתי – אני רוצה לקנות פה דירה. אני חוזר לוועדה וטוען שיש רק 6. כמובן שתמיד לא מקבלים את מה שאני אומר. ביקשו לבדוק. שלחו, בדקו – אכן 6. לימים, הבקשה הזאת הגיעה מספר פעמים, בסוף התברר שהיתה שם רק דירה אחת בהיתר. דירה אחת בהיתר, ביקשו 39. זה לא הרבה, אבל זה מקרה שאני אומר לזכותו של כרמל, שהוא היה ערני, אבל במשך הקדנציה אני גיליתי המון דברים

כאלה, שאנחנו צריכים היות קצת ערים למה שמוכרים לנו.
אני מדלג על אכיפה בנושא עבירות הבנייה. אתם תקראו את זה.
כדי לסיים, אני רק רוצה לומר בקשר לנושא הזה, שהאכיפה לא נעשית כמו שצריך. בזמנו רועי ידידי תמיד צעק – מה זה, לא מבצעים אכיפה? המחלקה המשפטית לא עובדת. אז פעם היו טוענים שאין שם מספר תובעות מספיק, וזה נכון, היתה בסך הכול תובעת אחת והיא גם היתה בהיריון. אז יש תקופות שבהן צריך להגדיל את מספר התובעים, כי זאת הכנסה.

עו"ד גלעד שריר: גם תובעות בהיריון יודעות לתבוע.

מר אדם קניגסברגר: היתה אחת בהיריון, אבל היא גם יצאה לחופשת לידה.

עו"ד גלעד שריר: זה מה שקורה בסוף הריונות, אדם.

גב' מירה שנן: חברה, די, מספיק.

מר אדם קניגסברגר: לא זה הנושא.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה עובר עליכם?

מר אדם קניגסברגר: הערה אחת – היות שכרמל הבטיח שהנושא הזה של הפיקוח והאכיפה יתבצע, אז אני חושב שהדברים האלה, קודם כל תביעות, אכיפה יותר רצינית, צווי הפסקת עבודה וכך הלאה צריכים להתבצע. אז יכבדו אותנו והכול יתבצע כמו שצריך. הם יודעים שאם מקבלים קנס זה, סליחה על הביטוי, זה כסף קטן. 400 שקל קנס, מה זה בשבילם? בייחוד שזה עוד, הם צריכים לשלם אותו אחרי 3 שנים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ההנחיה שלי, אדם, ואני לא יודע מתי פעם אחרונה אתה היית ב-6:30 בבוקר בשכונת חרוזים,

מר אדם קניגסברגר: הייתי איתך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, ומתי לפני כן?

מר אדם קניגסברגר: לפני כן הייתי ב-6:30 כמה פעמים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם היית כמה פעמים? אז אתה היחידי מביניינו שהגיע ב-6:30 בבוקר.

מר אדם קניגסברגר: הייתי כמה פעמים. אבל בניגוד לכרמל, אני לא ראיתי את מה שהוא ראה. אני הייתי בשכונת חרוזים וחיפשתי מקום לגנים ובתי ספר. הוא היה בשכונת חרוזים בשביל לראות שהמלט נוזל לביוב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז ביצענו אכיפה יחד עם הצוות של אכיפה על הבנייה והשיטור העירוני, כל הסגנים היו, וסגנית מהנדס העיר אינג' סיגל חורש. אני רוצה להגיד לך שאתה מזלזל בקנסות. קודם כל, קנסות זה קנסות,

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא מזלזל. אבל 400 שקל זה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה קנסות, עובדה שהקבלנים בוכים על זה. ודבר שני, ההנחיה שלי היתה לאכיפה על כל 'פיפס' הפסקת עבודה. הפסקת עבודה כבר אף אחד לא יכול לזלזל.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רוצים לבטל את הפסקת העבודה? רוצו לבית משפט. אתם תלכלכו את העיר, אתם תפרו את הסדר הציבורי, מה שנקרא אתם תזיעו, אנחנו נרדוף אתכם. ואנחנו עושים את זה. מצד שני, ככל שהקבלנים יפנימו שנגמרה החגיגה וצריך לשמור על הסדר, והתפקיד שלהם זה לבנות ולשמור על החוק, אז אנחנו נבוא לקראתם. האכיפה תהיה יותר גמישה, אנחנו נבין שלפעמים יש טעויות כאלה ואחרות. עכשיו המדיניות היא – כל 'פיפס' קנסות והפסקת עבודה. זו המדיניות.

מר אדם קניגסברגר: סליחה רק שניה, רבותי, לא מדובר רק על העניין של הקבלנים. כל עבירה שמתבצעת על ידי הבעלים, הוא בונה משהו ללא היתר וכך הלאה, יהיו צווי הריסה כמה שיותר מהר ולא יידחו. וסליחה על הדוגמא שאני מביא פה – אם הבן אדם קיבל צו הריסה היום וזה לא מתבצע, ואחר כך זה מגיע לוועדת תכנון ובנייה אחרי כמה שנים, אז בדיעבד מאשרים. אם מבצעים את זה במקום, בזמן העבודה – נגמר.
לסיכום – אני רוצה להודות באופן אישי ובשם חברי לוועדה, למבקר העיר מר דני רייף, לעוזרתו הגב' נצחיה בריקס ולכל יועצי הביקורת על הכנת הדו"ח המקיף. ואני חוזר על מה שאמרתי, אני מבקש, אל תרחמו עלינו, המבקר, ולא גם ראשת האופוזיציה שתהיה יו"ר הוועדה לענייני ביקורת, ואני מבקש מכם – תעשו עבודה טובה, זה חלק מהלמידה שלנו. אנחנו נשתדל לא לטאטא מתחת לשטיח.

גב' מירה שנן: תודה רבה לאדם. ועכשיו, כל מי שרוצה להביע את דעתו ולהתייחס – איצ'ה היה ראשון, מי אחריו? עדנה, לרמן,

מר דני גולדשטיין: אני רוצה מילה. מילה אחת אני רוצה.

גב' מירה שנן: לא, אתה יכול במסגרת ה-10 דקות להגיד רק אחד חלקי. אביבית.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה לא 10 דקות, זה 5 דקות.

גב' מירה שנן: 10 דקות.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, סליחה.

גב' מירה שנן: בדקתי, אדם.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, אני לא אתווכח.

גב' מירה שנן: נורית, אני לא בטוחה שאת יכולה, זה חברי המועצה. 10 דקות, זה נבדק, עשיתי שיעורי בית, תן לי להתבטא.

עו"ד חיה מנע: מירה, גם אני אשמח, אני אצמצם את זה ל-5 דקות, נראה לי שזה מספיק.

גב' מירה שנן: רועי, בסדר, אני הולכת לפי הסדר. חברים, באמת, 10 דקות, אני לוקחת זמן, אבל אני ממש מבקשת לתמצת. איצ'ה, בבקשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הייתי אבל לפני כן מבקשת שגם חלק מאנשי המקצוע שידברו. אני רוצה לשמוע גם אותם. חשוב לי לשמוע גם את עמדתם.

מר ליעד אילני: הם יכולים להגיב, מירה?

גב' מירה שנן: בדקתי. לא. רק באמצעות חברי המועצה. הם לא יכולים. זה נבדק.

עו"ד גלעד שריר: יש דו"ח של מבקר העירייה גם.

עו"ד רועי ברזילי: כל איש מקצוע ... חבר מועצה.

גב' מירה שנן: בדיוק, חבר'ה, זה הנוהל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זאת אומרת? בינינו? ילחשו לנו באוזן?

מר אדם קניגסברגר: אביבית, ברשותך, הערה אחת, כל איש מקצוע היתה לו זכות, הוא קיבל את החומר מהמבקר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל לא למה שאתה אמרת. כי מה שאתה אמרת לא תואם תמיד את מה שנאמר פה.

גב' מירה שנן: אביבית, לא עכשיו. לא, לא, לא, לא, לא.

מר אדם קניגסברגר: כל מה שנאמר בספר,

גב' מירה שנן: אתם על הזמן של איצ'ה. זה לא הולך ככה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, אבל מירה, אני רוצה להבין מה קורה.

גב' מירה שנן: אי אפשר שאנשי המקצוע יביעו. בדקתי. הם

רצו להתייחס, אני יודעת שהם רצו להתייחס לדברים של אדם, זה לא הולך.

מר אדם קניגסברגר: היתה להם הזדמנות גם לבוא למבקר ולא באו.

גב' מירה שנן: אדם, בבקשה, עכשיו אני צריכה להוסיף זמן. איצ'ה, בבקשה.

מר איצ'ה שחם: החל מ-1.1.18 כל הכספים שנאספים במועדון, מה זה הכספים שנאספים? דמי חבר 30 שקל, או לחוג 35. נאספים ועוברים לעמותת אור והם מחזירים את הכסף תמורת הקבלות וההוצאות. זה מה שנעשה.

מר אדם קניגסברגר: ממתי אבל?

מר איצ'ה שחם: בעקבות הדו"ח,

מר אדם קניגסברגר: בדיוק. בסדר.

מר איצ'ה שחם: בעקבות הביקורת. אני לא קיבלתי לתגובה את הביקורת בזמן, לכן גם לא יכולתי להגיב. למשל, לכפר אז"ר, כפר אז"ר הוא מושב עובדים עד היום, בהסכם עם עיריית רמת גן, זה דבר שאין בארץ, מושב עובדים שיושב בעירייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כפר.

מר איצ'ה שחם: לא, זה מושב. זה לא כפר, זה מושב.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר איצ'ה שחם: מושב עם 26 בעלי זכות, הם מנהלים את זה, עמותה. לעמותה יש יד לבנים, מועדון יד לבנים, שזה המועדון של העמותה וכדומה, ושם הם עושים פעילות רק של חברי העמותה. זה לא דבר פתוח לכל התושבים במקום והפעילות שלהם, כפי שהם עושים, היא לא נמצאת בקורלציה איתנו. אבל אנחנו, אם הם צריכים תמיכה וסיוע – אנחנו גם מציעים להם שירותים. לכן, אין לי מושג על היומיים, וגם אם לא יבואו בכלל.

מר אדם קניגסברגר: הם באים פעם לשעתיים.

מר איצ'ה שחם: תראה, משפחת צ'רסקי, הם מנהלים, זה השיר המפורסם 'דודו', הם שם, זה יד לבנים, הם את זכרו שומרים, והם לא רוצים שיהיו אירועים שמחים בוא נאמר. זה נושא שכדאי לא לעסוק איתו. יש עמותה נוספת ברמת אפעל, שהיא מפעילה את המועדון, היא גם עמותה שהיא עומדת בהסכם בין עיריית רמת גן, קיבלנו את כפר אז"ר ואת רמת אפעל, עם החובות שלהם, עם התנאים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ואיתי.

מר איצ'ה שחם: כן, איתך ביחד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: היא קיבלה עסקת חבילה.

מר איצ'ה שחם: כן, עסקת חבילה, יחד עם הצינורות של אזבסט מעבירי מים ברמת אפעל. כל הבארות שהיו בכפר אז"ר היו ליד

בורות סופגים.

מר אדם קניגסברגר: זה לא לנושא.

מר איצ'ה שחם: לא הנושא, אבל ככה, שתבינו. זה הנושא שרציתי להעיר.

עוד משפט אחד על אור – אור קודם היתה עמותה לזקן, היא נוסדה לפני 30 שנה והתנהלה כפי שהתנהלה. אני ב-5 השנים האחרונות ביקשתי לצאת מהעניין הזה, כולם יודעים את זה ולא הסתדר איך שאומרים. אבל אני שמח שעכשיו העניין מסתדר. בסך הכול מה שהיא צריכה לעשות לגבי המועדונים, זה לעשות זרוע ביצוע לתשלום משכורות לאנשים. זה הכול.

גב' מירה שנן: תודה רבה, איצ'ה. עדנה, בבקשה.

גב' עדנה וידל: אני מבקשת להתייחס לפרק העוסק בניהול נכסי מקרקעין. מכל הביקורת עולה כאן שאנחנו מדברים על ביקורת רגילה ועל הערות. להבנתי, לאחר שבאמת קראתי בדקדקנות את הנושאים האלה, אני רוצה לשאול האם זה שאתם בעצם ממליצים לקיים סקר ואתם ממליצים לגייס יועץ ארגוני, קודם כל לטעמי זה לא יפתור את הבעיה, כי כמו שאני ראיתי ואני אשמח לשמוע גם את דעתו של כבוד ראש העירייה כי הוא גם איש מקצוע וגם שמאי מקרקעין אם אני זוכרת נכון, אקרא מספר משפטים: לא נמצא בתיק הנכס העתקי החלטות ועדות הנהלה או מועצת העיר המאשרות את ההסכמים שנחתמו. למשל, בתיק הנכס לא נמצא הסכם בין הבעלים לבין העירייה להעמדת השטח הבנוי האמור לעירייה, כלומר, לטובת העירייה. הביקורת לא ראתה בתיק הנכסים הערכה שמאית לשווי הכלכלי של הויתור על רמת הגימור, על גימור, ברגע שויתרו על גימור פנימי. ודבר נוסף שאני עוד זוכרת ככה בעל פה, אני לא רוצה לעכב את הדיון כאן, אבל למשל, מי שעוסק ברישום ומטפל במחשב, זה מיקור

חוץ. כלומר, לנו בכלל אין שליטה על זה. מתי נערך סקר קודם? לא יודעים, גם לא מצאו אותו. אני לא חושבת שזה מקרה רגיל. אני חושבת שיש כאן מצב משברי של הנכסים של העיר רמת גן ואני לא אתפלא אם נגלה גם שעיריית רמת גן הפסידה כאן ושם נכסים מסוימים. כיוון שמה שעולה מהדו"ח זה לא שיש פה הערות, יש כאן כאוס, אין כאן בעצם מחלקה שמטפלת בנכסים שלנו האזרחים.

ולכן אני מבקשת להציע, לאור מה שכתוב כאן בדו"ח הביקורת על ידי המבקר, ובאמת מגיע לו כל הכבוד על הכניסה הזאת לפרטים המהותיים כל כך, מדובר בפרטים מהותיים – אין נהלים, אין שמירה אפילו על חוקים אני אומר שהוכתבו מלמעלה, מהכנסת. אין כאן סדר. יש כאן נכסים שלא רשומים, של העירייה שלא רשומים. אני רוצה לראות אדם פרטי אחד שינהל ככה את הנכס האישי שלו. אני לא מאמינה שיושב כאן אדם כזה בחדר. ואני חושבת שצריך להקים ועדה ולהביא אנשי מקצוע ושמאי מומחה, ולבוא ולראות מה קרה עם כל ההשכרות, מה קרה עם המכללה למינהל, מה קורה שם, עובדה שהיא בכלל לא נכללה, היא לא רשומה. מה שעולה מכאן זה דרך אגב לא בעיה של 5 השנים האחרונות או העשור האחרון, ממש לא, יש כאן בעיני, פשוט אני מאד אהיה זהירה במילים שלי, אבל זה כשל, אני אומר כשל, שהוא לאורך שנים. כי גם כשאנחנו מקבלים כאן נתונים מלפני עשרים שנה, אז גם שם דברים לא רשומים ולא מדויקים. ובעצם יש כאן הפקרות מוחלטת של הנכסים של עיריית רמת גן.

אני מבקשת להקים ועדה בבקשה, שתלווה במשך שנה לפחות, עד לסיום הסקר של הנכסים, כולל איש כספים, שמאי מקרקעין, שיבדוק גם את הנושא הזה של ההשכרות, שבעיני זו רשלנות, של ההשכרות, גם הנכסים של הרשות שלא רשומים, גם נכסים שכבר בכלל נמכרו על ידי הרשות ועדיין רשומים כנכסים של הרשות ולצערי גם להיפך זה קורה המון, מעבר לנהלים שלא כתובים גם לא קיימים. ובנוסף לזה, אין בכלל תיאום ועבודה משותפת בין הגופים השונים בתוך האגף הזה. אז בעצם, האגף הזה כאילו, במטאפורה, כי אני לא רוצה להשתמש במילים קשות, אבל הוא חולה, הוא

לא מתפקד בעצם כמו שהיינו מתפקדים אם זה היה נכס שלנו. ואני מבקשת להקים איזו שהיא ועדה פנימית, שיהיה בה גם שמאי מקרקעין, גם איש כספים, אבל אנשים מנוסים, שיודעים לסקור את זה, שיודעים להזין את זה לפי הטפסים שנדרשים כי יש טפסים, כמו שקראתי, יש טפסים מאד ברורים לכל נושא, לכל תחום, בכל נכס, לגבי כל נכס, ולעשות את הסקר הזה מהר ככל שניתן. אבל זה לא רק סקר, זה גם לטפל בכל ממצא בסקר, לרשום אותו, לטפל בו, וזה דורש, יש פה באמת יאמבהי עבודה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> עדנה, אני חייב לומר לך, קודם כל, את מדברת דברים שיש בהם טעם. אני התחייבתי לציבור למנות שופט בודק להרבה דברים שיעלו מחברי המועצה, שיעלו מדו"חות הביקורת, של בדיקה מעמיקה, חפה מכל הטיה פוליטית, מקצועית, ושאי אפשר לערער עליה. ומיד איך שנסיים להעביר תקציב, אנחנו נאתר שופט בדימוס, או מחוזי או עליון, ונצוות לו אנשי מקצוע כמו שצריך, יש לי מספר דברים שאני רוצה שהגוף הזה יבדוק וייתן המלצות. ואמרתי, אם צריך תביעות אישיות – יהיו תביעות אישיות להשבת נזקים. וכל מה שצריך, זה יהיה ברמה הכי גבוהה והכי, אנחנו נעביר את זה בצורה מסודרת גם בהנהלה, גם במועצה, ניתן סמכויות ברורות וניתן נקודות לבדיקה, שיעלו גם מתוך דו"חות הביקורת, גם מדברים שנערמים אצלנו מתוך העבודה שלנו שכל אחד עוסק עכשיו בתחומו. אני רק היום עדכנתי במסגרת ישיבת התקציב, שהיום גילינו ששני שלטי חוצות יושבים על קרקע של העירייה, בלי לגבות שכר דירה ובלי לגבות את אגרת השילוט. אבל הכול עבר כביכול כחוק. ועדת השילוט התכנסה, מנהלת מחלקת שילוט התנגדה באופן נחרץ לאישור, היועצת המשפטית עו"ד דפנה מרקוס, התנגדה באופן נחרץ לאישור. ואז הוועדה קובעת – לאישור ראש העיר. כלומר, יאושר באישור ראש העיר. וראש העיר נותן לכך אישור. אני הוצאתי לזה צו הריסה, הסרה לשלטים. התקשר אלי הזכיין ואמר לי – סליחה, אני מחזיק אישור כדין.

אמרתי לו – איך אתה יכול להחזיק אישור כדין, קרקע שלנו, של העיר, של התושבים, לא היה מכרז. אז הוא אומר – יש לי אישור כדין, זינגר נתן לי אישור כדין. כלומר, הדברים האלה עכשיו ייבדקו. ועם הכסף שנפגע פה מהציבור, אותו גוף שיבקר את הדברים לעומק, כמו שאת הצעת, גם אנחנו נחזיר את הכסף לציבור. אז בהתחלה תהיה הוצאה של כמה מאות אלפי שקלים עבור אותו שופט, כי להעסיק שופט לכמה חודשים זה עולה הרבה כסף, אבל אני בטוח שהוא יכול להחזיר לנו מיליונים לקופה. ובעיקר ליישר כלפי העתיד את הפעילות של העירייה. את זה אנחנו עושים. רק אנחנו כרגע שקועים בתוך המאבק על בר אילן, להזכיר לך, שגוזל מאיתנו הרבה אנרגיות, ואני חושב שאנחנו כבר פה הצלחנו למנוע בדקה התשעים את האובדן של האוניברסיטה. והדבר השני זה הקו הסגול ותקציב העירייה שהוא לא פשוט, וכל הרה-ארגון שאנחנו עושים בעירייה. ובתוך כל זה יש גם נושאים שוטפים כמו שאת מבינה, לחלק מהם את שותפה. אני מבטיח לך ומבטיח לכולם, מבטיח גם לתושבים, שיהיה סדר. יהיה סדר בצורה, באמת, כאילו הכי, אנחנו באמת נהווה דוגמא בסיפור הזה. אנחנו גם צריכים להיות חלק מהעניין, לשמש דוגמא בעניין, אבל גם לתת גיבוי, אם זה גיבוי למחלקה המשפטית וליועץ המשפטי. הדוגמא שנתתי לך פה, המערכות כביכול עבדו, ובכל זאת התוצאה היא הכי כושלת שיכולה להיות והכי מעוותת. כי הדרג המקצועי התנגד, הייעוץ המשפטי התנגד באופן נחרץ, אני לא הייתי שם בישיבה אבל לפי מה שתיארו לי, אבל בסוף ריפו את ידיהם. כי אני בסוף שואל את מנהלת המחלקה – אז איך חתמת על זה? אז היא אומרת – תשמע, קודם כל, לא היה לי גיבוי מלמעלה כמו שהיום יש לי. ו-ב', בשלב מסוים נכנסו אלי לחדר מי שנכנס, סגר את הדלת והבהירו לי שאני לא יכולה לא,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא לחתום.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> בדיוק. אז אנחנו נותנים גיבוי מלא, אם זה

למבקר העירייה ואם זה ליועץ המשפטי של העירייה וכל מי שכפוף אליהם, ואם זה לגזבר העירייה וכל מי שכפוף אליו, זה באמת רוח המפקד בעניין הזה, ולכל פקיד בעירייה, בין אם הוא חושף, יודע שהוא יכול לחשוף משהו, זו הכתובת. ויש הרבה עובדים שמדברים איתי בשבועות האחרונים, ומביאים לי מסמכים, פשוט עוד אין לי זמן להתעמק בדברים. אבל אני קולט בדברים שיש לנו עוד הרבה עבודה בתחום הזה. ויושבת כאן סיגל חורש שהיא דוגמא מעלפת, לכך ששם ריפו את הידיים של עובדים שהיה להם אומץ להרים, לזקוף קומה ולהגיד – עד כאן, או משהו נראה לנו לא בסדר, הדברים האלה השתנו, בין עצם זה שרואים היום איך מתייחסים לסיגל חורש, כך ייעשה למי שבאמת גליה אומץ, לבין זה שאנחנו באמת, בלי קשר לסיפור של סיגל למה שהיה כאן בעבר, נותנים גיבוי לכל עובד ועובדת, ובטח לשומרי הסף, לשמור על העיר ולשמור על האינטרס הציבורי. זו התשובה שיש לי להערה שלך. קצת סבלנות ותראי שגם זה מסתדר.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה, עדנה. לרמן, בבקשה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נושא אחד, אדם, שאתה העלית, זה הנושא של הריבוד של האספלט. הערה כללית, לא הייתי קשור אז למחלקה, לגבי איך מתנהל אספלט. אספלט אתה יכול לנהל אותו בשתי צורות - או על ידי מטר מרובע של כיסוי כביש, או על ידי מטר קוב. מטר קוב זה אנלוגי לטון בגדול. אם אתה עובד לפי מטר מרובע, תמיד יש לך חשד שישימו פחות, כי רוצים להרוויח. אם אתה עובד לפי מטר קוב, יש לך תמיד חשד שישימו יותר, כי רוצים להרוויח מזה שזה עבה יותר. אז זה לא משנה איך אתה תעבוד, תמיד יש לך חשד שאתה תוטעה על ידי הקבלן כדי שהוא ירוויח. אתה צריך גם להבין, שאם אתה מרבד 5 ס"מ, אתה לא יכול לעמוד, זו לא מעבדה שאתה יכול להגיד – תשמע, 5.8 הבן אדם חרג, הוא רוצה להרוויח. בבנייה אתה לא מודד את זה במונחים כאלה. אני אומר לך כמי שמתעסק

בתחום הזה לא מעט שנים. אם תגיד לי במקום 5 עשו 9, אני אגיד לך – תשמע, יש משהו,

מר אדם קניגסברגר: במקום 3 עשו 6. 5.8 זה 6.

מר שמואל לרמן: 3 מול 6 זה פער ניכר. אבל במקום 5 עשו 5.8, אמנם היתה סטייה, תן לי שניה אחת, מה שאני מנסה לומר, יכול להיות, לא משנה את שיטת המדידה אם תעבוד לפי מטר מרובע או תעבוד לפי מטר קוב, יכולה להיות לך הטיה, תלוי מי רוצה להרוויח. צריך לראות שזה נעשה היטב.

אני גם מחזיק איזו שהיא התרשמות שיש פה על ידי איש חיצוני שנתן למחלקת דרכים, אגף תשתיות, כתוב פה ככה: הביקורת מבקשת לציין את התרשמותה מרמתה הגבוהה של מחלקת דרכים בביצוע פרויקטים של קרצוף וריבוד המלווה בתהליכי עבודה סדורים. נדמה לי נתן את זה דני רייף.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה כתוב שם. זה כתוב. מה שכתוב כתוב.

מר שמואל לרמן: נכון. אני מניח שפסקה כזאת מעידה על איכותה של המחלקה ועל תהליכי הבקרה שבה. אני חושב שזו אמרה טובה. יכול להיות שפה ושם אתה צודק, שיש כאן, מישהו שזייף טיפה כאן ומישהו שזייף כאן, אבל אני לא חושב שזה מעיד על הכלל. אתה מבין מה שאני מנסה לומר?

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה בכל זאת לומר משהו. יש ביקורת, הביקורת מדברת על ממצאים. כאשר הממצא העיקרי בעיני הוא שאותו מתכנן שקובע את האומדן נותן מספרים שאין להם קשר למציאות, אותו מתכנן הוא גם המבצע והוא גם המפקח, זה מחדל שאין כדוגמתו.

מר שמואל לרמן: זה אני מסכים איתך. מסכים איתך.

מר אדם קניגסברגר: אותו מתכנן, שהוא צריך להיות איש מקצוע והוא צריך להיות בעל כישורים טכנולוגיים, הוא יודע בדיוק כמה צריך והוא יודע כמה הוא יכול למדוד מה העובי. אם יש לך את דו"ח הביקורת, תסתכל בדף האחרון של אותו פרק ותראה איך נראה הכביש אחרי ששמו 5.8 ס"מ.

מר שמואל לרמן: עזוב, אדם, אני מבין מה שאתה אומר, אני רק אומר שצריך לקחת בחשבון שבבנייה רמת הדיוק היא הרבה יותר נמוכה מאשר במעבדה. תיקח את זה בגדל כ - -

מר אדם קניגסברגר: נכון, אבל יש פערים סבירים ויש פערים לא סבירים.

מר שמואל לרמן: אני מסכים איתך להגדרה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: רגע, ועוד דבר, תקשיב טוב, יש עוד דבר, את הביקורת לא אני כתבתי ולא כתבה האופוזיציה.

מר שמואל לרמן: לא, לא קשור.

מר אדם קניגסברגר: רגע, לא, זה חשוב מאד, משום שאילו אני הייתי כותב את הביקורת היית אומר – אתה מחפש בקטנות. את הביקורת עשה אדם מקצועי.

מר שמואל לרמן: אני לא חלוק, אין כאן אופוזיציה וקואליציה,

המטרה היא טובת העניין. תאמין לי, אין כאן אופוזיציה קואליציה. יש את טובת העניין.

מר אדם קניגסברגר: טובת העניין היא שאת הנושא הזה צריך לבדוק כמו שצריך, עד הסוף, כי טובת העניין פה, מדובר על מיליונים כבדים מאד. המשקל של האספלט הוא 86% בממוצע, יש מקומות שזה 95% מכל הפרויקט, האספלט. אם לוקחים קצת אספלט או שמים קצת פחות, מדובר במיליונים.

מהנדס שלומי בן ששון: בכל מקרה, המבקר גם עשה מדגם, ובכל המדגם תמיד הממצאים היו כלפי מעלה.

גב' מירה שנן: סליחה, רגע, רגע, בואו, כי אתם גולשים לדיון משותף, זה לא עובד ככה. 10 דקות.

מר שמואל לרמן: סיימתי.

גב' מירה שנן: או קיי, תודה רבה. אביבית, בבקשה, תורך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני חייבת קודם כל לומר שאני לא במיטבי היום, היום הייתי עד לפני כמה שעות באזכרה של אבא שלי. לבוא לכאן זה לא פשוט בשבילי ולכן לא תמצאו פה איזה לוחמת וגם לא חיוכים שאתם רגילים. אבל יש לי כמה דברים לומר ואני אשתדל באמת להיות ככה ענייינית.

גב' מירה שנן: בינתיים כולם שומרים על ממוצע של עד 4 דקות, שזה נפלא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז לא נראה לי שאני אגזול יותר מזה. קודם כל, נאמרו כאן דברים מאד חמורים, ואני אתחיל דווקא מהדבר האחרון שנאמר על ידי ראש העיר, הוא לא כאן, אז דווקא את זה אני אחכה שהוא יגיע. הוא חוזר לפה?

גב' מירה שנן: בטח שהוא חוזר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי, אז אני אחכה עם זה. אני אגיד, ודווקא הפעם אני אהיה מהצד השני, כי אדם, כמו שאתה צריך לעשות, אתה הקראת את הביקורת, אבל כן רציתי גם להקריא דברים דווקא אחרים שנאמרו כאן על מנהלי המחלקות. ואני רואה פה את עדי אלוני שהוא מנהל מחלקת דרכים, אחד האנשים היותר מקצועיים שאני פגשתי, שתענוג לעבוד איתו. ואני מקווה שאם אני אומרת את זה הוא לא יקבל מכתב פיטורין מחר. אבל הוא אחד האנשים באמת הכי ראויים, עדי אלוני. לא דיברנו, נכון עדי? לא דיברנו. כתוב עליו כאן שהביקורת מבקשת לציין את התרשמותה מרמתה הגבוהה של מחלקת דרכים בביצוע פרויקטים של קרצוף וריבוד המלווה בתהליכי עבודה סדורים. אז חשוב לי כן, דיברתם כאן על קרצוף, סליחה,

מר שמואל לרמן: זה מה שהקראתי קודם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אני הייתי עסוקה כנראה גם בלציין את זה ולחדד את הנקודה. אני כן אדבר על הפיקוח, כי אתה דיברת באמת על המחלקה המשפטית ואני מסכימה עם היועץ המשפטי שחסרים לו עובדים, אבל מחלקת הפיקוח, שעומד שם מנהל המחלקה עמית גופר, ועליו גם כתוב שהוא נכנס,

מר אדם קניגסברגר: נאמר דבר טוב מאד, שהוא עושה עבודה

נהדרת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכנס לתפקיד ב-2016 והמחלקה הזאת עברה, זו היתה מחלקה גרועה ביותר, אחת המחלקות הכושלות בעירייה, מחלקה שבאמת כבר לא היה עתיד מרוב הפניות שלא טופלו. לאט לאט, עדיין זה לא הסתיים, לבוא ולחולל שינוי זה דבר שלוקח המון המון זמן, אבל הוא קיבל שבחים לא רק ממבקר העירייה אלא גם ברמה הארצית. ממכתב שקיבלנו, תסלחו לי אם המונח הוא לא מדויק, אבל ממינהל התכנון אם אני לא טועה, והוא בהחלט ראוי לשבח.

מר אדם קניגסברגר: תרשי לי לתקן משפט אחד ולהמשיך את הקו שלך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אשמח.

מר אדם קניגסברגר: המשפט הראשון שכתבתי – הביקורת מציינת, דילגתי על זה, כי זה כבר לקראת הסוף וראיתי שאנשים עייפים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דילגת על דברים חשובים.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, דילגתי לא בגלל זה, בגלל שפשוט כבר ראיתי שאנשים עייפים. הביקורת מציינת כי עם כניסתו לתפקיד, מנהל הפיקוח על הבנייה מר עמית גופר נקט בפעולות ניהוליות משמעותיות להסדרה ושיפור פעילות המחלקה. דרך אגב, לא נאמרה כאן, דילגתי על כל הקטע ולא היתה לי ביקורת על העבודה של עמית גופר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, יש עוד המון מה לעשות, אני לא חושבת שהכול מושלם, אבל בהחלט יש כאן איזה שהוא תהליך. ואם באמת השלב

של מהאכיפה כי האתרים אוכפים אותם, אני בעצמי הייתי הולכת, היינו נוסעים לסיורים קבועים, מדי שבוע, כדי לבדוק את האתרים, אם באמת יהיה יותר כוח אדם ליועץ המשפטי, אז יהיה אפשר גם לאכוף בדברים שהם, ואגב, דיברתם על צווים, זה לא כזה פשוט, נורא קל לפזר פה סיסמאות ולהגיד – כל דבר אני נותן צו הפסקה – אין דבר כזה. היועץ המשפטי אפילו מהנהן בראשו. הלוואי וזה היה כל כך פשוט על כל דבר לתת צו הפסקה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זאת לא ההמלצה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אבל בהחלט כשצריך לתת, זה בהחלט אחד הדברים היותר מרתיעים, ועשינו את זה ככל שיכולנו.
אני לא רואה את ראש העיר, אבל אני כן אגיד את זה. אתם יודעים מה, לפני כן. אני דיברתי עם מנהלת אגף הנכסים וביקשתי את ההתייחסות, כי נאמרו כאן דברים מאד מאד קשים, וגם עוד לא הגעתי לנושא של, תיכף אני אדבר על זה, אני כן אקריא את התגובה שהיה לי חשוב לשאול את מנהלת אגף הנכסים. קודם כל, מנהלת אגף הנכסים מודה למבקר העירייה על הדו"ח, דו"ח חשוב שמאפשר הפקת לקחים ותיקון ליקויים לטובת העיר ותושביה. לא פעם אחת מנהלת האגף יזמה דו"חות ביקורת לצורך עבודה תקינה, ואתה יודע את זה, אדם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> מאז כתיבת הדו"ח טופלו ותוקנו רוב הליקויים ולא מעט ליקויים כרוכים בהקצאת משאבים. כמו שאמרתם, אתם רוצים ספר נכסים, זה לא משהו שמנהלת המחלקה מחליטה לבד. מנהלת הנכסים מאמצת את המלצת המבקר למנות יועץ ארגוני, כך למשל יוכח כי אגף הנכסים צריך תוספת כוח אדם משמעותית, ואני מקווה

שאתם תוכלו לעזור בעניין הזה. רשמת הנכסים,

מר אדם קניגסברגר: דרך אגב, זו המלצתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יפה. בסופו של דבר, הרבה דברים יסתכמו בכוח אדם. צריך לייעל את כוח האדם.

מר אדם קניגסברגר: אבל יועץ ארגוני זה בגלל שהמצב לא טוב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא לוקח לי מהזמן, אבל אני מרשה לו. אני מרשה לו, כי הוא אומר דברים,

מר אדם קניגסברגר: אני מוסיף לך. יועץ ארגוני זה לטובת המחלקה.

גב' מירה שנן: היא לא תקבל תוספת.

גב' עדנה וידל: זה אספירין לחולה סרטן יועץ ארגוני.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא משנה לי יועץ ארגוני, זה יכול להיות גם מי שהצעתם שופט וגם מה שאת רוצה.

מר אדם קניגסברגר: זה לא אותו דבר.

גב' עדנה וידל: זו מטאפורה, סליחה, לא היתה לי שום כוונה אם מישהו נפגע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, חלילה, אין כאן נפגעים. רשמת הנכסים

אחראית לבד על ניהול רישום ועדכון ספר הנכסים, טיפול בקבלת שטחי ציבור ורישומם על שם העירייה, לרבות הפקעות, הליכי פרצלציה, הסכמי חכירה מול רמ"י, גורמים פרטיים, הקצאת שטחים ציבוריים וטיפול שוטף. בעירייה בסדר גודל כרמת גן צריכים שיהיו בה לפחות 4-3 עובדים/עובדות בכפיפות לרשמת הנכסים. הנכסים המוזכרים בדו"ח – מגדל התמרים, מועדון גמלאים וכו' ב-ב.ס.ר – הטיפול בהם היה סביב שנת 2000.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> ובקדנציות הקודמת, וזה משהו שחשוב להדגיש כי זה כאילו נאמר עכשיו נעשו הדברים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, לא, לא, אני גם ציינתי במפורש.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אז אני מחדדת. כמו כן, לא די בתקציב סקר נכסים, יש צורך להוסיף כוח אדם ומערכת ממוחשבת שתתמוך בסקר הנכסים. עד לפני 3 שנים אגף הנכסים דימם. מנהלת הנכסים עצרה את הדימום, שינתה את אופן השיטה ואת המדיניות, תיקון הליקויים יעבור למנכ"ל כיו"ר הוועדה לתיקון ליקויים תוך 30 יום. לגבי תיקון ליקויים שלא תוקנו, תעבור מנהלת האגף תוכנית עבודה מסודרת.
הדבר האחרון שרציתי להתייחס זה היה מה שראש העיר אמר, ומבחינתי זה חמור, אני לא יודעת מי אמר במחלקת השילוט או מה אמר, אבל לבוא ולומר, אני לא יודעת אם זו עובדת מחלקת שילוט, שסגרו את הדלת ואמרו לה – תחתמי עכשיו – מבחינתי אותה עובדת, כמו מי שיהיה אחראי על זה, גם צריכה ללכת הביתה. כי הייתי מצפה שאותו בן אדם שאומרים לו תחתום וכופים עליו לחתום יילך ויתלונן במשטרה. וזה לא מקובל עלי האמירה הזאת. ואם היא נאמרה ונעשתה על זה בדיקה, אני מבקשת שתבדקו את זה. ואם אכן הדבר קרה, כולם צריכים לתת את הדין על זה,

כי זה חמור מאד. זה באמת לבוא ולהגיד שהיה פה משהו שמכל הכיוונים הוא מושחת, ואני מאד מקווה שמה שאמרת, ראש העיר, הוא לא נאמר סתם. ואם הוא נאמר ואותה, אני לא יודעת מי זה היה, עובד, מנהל, לא יודעת מי, מי שעשה את זה ואמר – חתמתי כי הכריחו אותי – מבקשת לדעת מי זה, מבקשת שזה יטופל.

גב' מירה שנן: תודה רבה, אביבית. חיה מנע, בבקשה.

עו"ד חיה מנע: בתחילת הדברים, אני רוצה כמובן לברך את הוועדה לענייני ביקורת על הדו"ח המפורט. אני קראתי את דו"ח המבקר וגם את ההמלצות שלכם וזו בהחלט עבודה חשובה וטובה.
לא היה ברור לי האם המבנה ששימש את עמותת אור הוחזר באמת לעירייה, משום שזה אמור להיות מוחזר ביולי. ואם הוא הוחזר, למה הוא משמש היום? האם באמת לייעודו המקורי? לרווחה? או קיי, תודה. ובניין ב.ס.ר שמשמש את מחלקת חניה, האם עדיין משמש את מחלקת חניה?

מר דני גולדשטיין: מחלקת חניה וגם יש מועדון גמלאים. גם וגם.

מר אדם קניגסברגר: גם וגם, אבל זה עדיין צריך להיות,

עו"ד חיה מנע: עדיין צריך לחזור לציבור.

מר דני גולדשטיין: הרישום הוא לא תקין.

עו"ד חיה מנע: או קיי. אז יש צפי מתי זה חוזר לציבור?

מר דני גולדשטיין: לא, לא לציבור, זה לא צריך לחזור לציבור.

מר ליעד אילני: משרדי העירייה זה גם ציבור.

מר דני גולדשטיין: ישנו מועדון גמלאים.

מר ליעד אילני: מועדון גמלאים וגם החניה זה,

עו"ד חיה מנע: לפי ההסבר, משרד לא יכול להוות בעצם מקום למען הקהילה. זה מה שכתוב.

גב' עדנה וידל: זה לא תקין, זה לא לפי הנהלים.

מר דני גולדשטיין: לא, יש שם בעיה ברישום, אבל בפועל זה קיים.

גב' עדנה וידל: זה צריך להיות לטובת הציבור, לא לטובת משרדי העירייה. זה מה שכתוב בדו"ח.

עו"ד חיה מנע: זה לא מה שכתוב. בואו, תנו לי, אל תתפרצו רק לזמן שלי. אני קראתי היטב את מה שכתוב, משרדים לא יכולים לשמש, זה לא אותו דבר. אכן הם משמשים את הציבור, אבל זה שימוש אחר שלא בהתאם לייעודו של המבנה. זה מה שכתוב בדו"ח, אני אשמח לדעת איך זה מטופל, כי זה צריך להיות מטופל.

מר ליעד אילני: אם זה ככה, יש לנו עוד כנראה הרבה מאד כאלה.

גב' עדנה וידל: או קיי, אף אחד לא אמר שלא.

עו"ד חיה מנע: זה מה שהיה לי חשוב. לגבי השימוש במועדונים שפועלים מתחת לתקן, אני בהחלט חושבת שזה מבורך, הקהילה זקוקה למקומות שבהם יוכלו באמת לבוא ולהיפגש ולעשות פעילויות קהילתיות, וזה בהחלט המקום, על מנת באמת גם לחסוך, אנחנו בתקופה של חיסכון, לא לשכור מבנים חדשים, אלא להשתמש במשאבים שיש לנו היום, לפזר אותם בין כלל האוכלוסייה, גם גמלאים אבל גם אוכלוסייה נוספת, מבורך לדעתי וצריך לקדם את זה.

לגבי ניהול הבטיחות במוסדות חינוך – כמי שהיתה יו"ר הנהגת הורים בבית ספר הגפן 5 שנים, הנושא הזה קרוב מאד לליבי, ואת הדברים האלה ראיתי מקרוב. אני רוצה להוסיף על הדברים שנכתבו, שהבעיה כפי שאני רואה אותה היא באמת בכך שמספר גופים מטפלים באותו עניין ואז הדברים נופלים בין הכיסאות. מה שיש היום בעצם זה מצב שבו מנהל בית ספר פונה באיזו שהיא בעיה ואז מפנים אותו למחלקה אחרת, לא בהכרח ידוע איזו מחלקה מטפלת במה. אני חושבת שצריך להיות באגף החינוך באמת משהו ייעודי, מחלקה ייעודית, אם ייעודי, מישהו שמטפל בכל נושא הבטיחות. וגם יש, אבל בפועל ממה שראינו בדו"ח, גם בתוכנת הקב"ט לא משתמשים, לא משתמשים בתוכנת הקב"ט למרות שהיא תוכנה שאמורה באמת לדווח בזמן אמת על תקלות, ואני יודעת גם לפי זה שהתקלות לא מטופלות בזמן אמת זאת אומרת שכנראה מישהו פה או לא קורא את העניין הזה או לא מיישם בפועל את מה שקורה, את כל התלונות.

גב' מירה שנן: חיה, אני מציעה שתשוחחי אחר כך עם מנהלת האגף, כי אני רואה את התגובות שלה שזה לא בדיוק כך.

עו"ד חיה מנע: שוב, אני הייתי שם, אז אני יודעת מה היה צריך לעשות.

גב' מירה שנן: או קיי. אבל יכול להיות שהדברים השתנו,

כדאי שתבדקי את זה.

עו"ד חיה מנע: אני יודעת מה היה צריך לעשות כדי לקבל. אני בדרך כלל הייתי באמת פונה לאגף לוגיסטיקה והיו מגיעים, אבל אני חושבת שלא יו"ר הנהגת הורים צריך לפנות,

גב' מירה שנן: המנהל צריך לפנות.

עו"ד חיה מנע: כן. אבל לפי הדו"ח צריכה להיות ועדה, הוועדה אמורה להעביר את ההערות שלה, מסתבר שוועדה לא בהכרח מוקמת בכל בית ספר ולא מועברות ההערות, מישהו צריך לאכוף את זה, עובדה שזה לא נאכף כי זה נכנס לדו"ח. יש תוכנה שהיא כמו מוקד 109, שאמורה לפעול והיא לא פועלת. אז כל הכשלים האלה, אם באמת יש מישהו כזה באגף החינוך, או לצורך העניין זה מטופל, אז זה לא היה צריך לקרות. זו עובדה. הבעיה פה היא לא רק שזה נשאר פה בספרים כביקורת, כי בעצם יש ילדים שמשתמשים ב'קולר' שלא תקין, שהולכים במסדרון שיש שם איזה כבל חשמל שהותקן בצורה לא תקינה, מישהו צריך לדאוג.

גב' מירה שנן: יש גם דברים שהם ניהול עצמי. אז בואי,

עו"ד חיה מנע: אבל זה בדיוק העניין.

גב' מירה שנן: אני לא מדברת דווקא על בית הספר הספציפי שלך.

עו"ד חיה מנע: לא, לא, לא, אני לא מדברת, לא ספציפית, זה בדיוק העניין. אבל בדיוק מה שאמרת עכשיו, הניהול העצמי, זה בדיוק העניין. התפר הזה, האם זה ניהול עצמי? האם זה לא ניהול עצמי? האם

שפ"ע מטפל בזה? האם גנים ונוף מטפל בזה? מי מטפל בזה, אגף החינוך מטפל בזה? צריכה להיות כתובת אחת. צריכה להיות כתובת מאד ברורה, אפילו מוקד עירוני מסוים, לא רק מבית הספר זה צריך להגיע, גם מההורים. יכול להיות מוקד שגם ההורים יבואו ויוכלו להתלונן על דברים שקורים בבתי הספר, דברים שקשורים לבטיחות בתי הספר. לדעתי זה מאד חשוב, כי לפעמים ההורים רואים את זה והמנהל הוא לא נגיש. או לצורך העניין, אותה ועדת בטיחות לא נגישה כמו אותו מוקד. ואם המטרה שלנו באמת שהילדים שלומדים בבתי הספר ובגנים יהיו במקום, במבנה שהוא בטוח ובטיחותי ולא יהיו חשופים לסיכון, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו גורמים לכך שהמערכת הזאת תהיה פחות בירוקרטית ויותר נגישה לכולם.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה רבה. גלעד, בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לי יש כמה דברים. קודם כל, הערה כללית, ראש העיר, אני ביקשתי את זה כבר לדעתי בכמה וכמה דו"חות מבקר ולא יודע, הנהלת העיר הקודמת לא השכילה, אני אשמח אם אתה תשכיל לעשות את זה. פעם אחת, דו"ח המבקר, יש שני דברים שהם חסרים פה בעיני, הדו"ח הוא לא מה שאדם הקריא, הוא דו"ח בן כמה מאות עמודים, וכל נושא מסתיים בתגובת ראש העיר. רוב תגובות ראש העיר – ממליץ לקבל את המלצות המבקר. כדאי להכניס לתוך זה שני דפים נוספים שכבר ביקשתי. אגב, ראש העיר הקודם הסכים, אבל עוד פעם, הצ'ק לא נפרע. זה פעם אחת, להחזיר לפה למועצת העיר תוך רבעון, תקבע את הזמן, את היישום, דו"ח הביצוע. כי כמו ששאלה חיה עכשיו, שאלו קודמים בחלק מהדברים – האם בוצעו? כמה זמן נראה לנו? רבעון, שיתנו דו"ח רבעון, אחת לרבעון נציג את הממצאים של המבקר, המלצות המבקר ותאריך הביצוע. לא הכול כמובן חייב להסתיים תוך רבעון, אבל אנחנו צריכים לראות תהליך. בנוסף, אם כבר מגישים את הדו"ח הזה עב הכרס בין מאות העמודים, שאני מקווה שכולם קראו אבל לא בטוח, כדאי שגם בכל נושא

גם תהיה תמצית של המלצות המבקר, כי אתה צריך לדפדף בתוך כל פרק, למצוא את ההמלצות, את תגובת איש המקצוע ואז את תגובת המבקר לתגובת איש המקצוע. אתה צריך לחפש. ואם רוצים באמת שהעבודה תהיה יעילה וגם אנשים יקראו את זה, אז צריך להיות תמצית בסוף. גם מה שאדם עשה, של 4-5 או what ever עמודים, זה לא מתמצת את זה ורוב האנשים לא יכולים לשמוע את אדם מרצה לנו חצי שעה, מאבד הקשב. לעומת זאת, אם יש לנו את זה בכתב, אפשר לראות את החומרים כמו שצריך בצורה איכותית. זה בכלל איך בעיני צריך להיות דו"ח המבקר – גם ריכוז ממצאים,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רק הערה אחת.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> רגע, רק מילה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בתחילת כל דו"ח יש עיקרי הממצאים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יש, אבל אין עיקרי ההמלצות. המלצות לביצוע. הממצאים זה לא המלצות לביצוע, אני יודע מה אני אומר. צריך להיות דו"ח של ריכוז הממצאים עם ההמלצות, אחד ליד השני. כי יש לך בעמוד הראשון עיקרי הממצאים ובעמוד האחרון ראש העיר מאמץ את ההמלצות. אז איזה שהוא דו"ח ביצוע ומעקב רבעוני, כמה שאתה תבחר, אני חושב שהוא 'סופר' חשוב.

אני חושב שבתוך הדו"ח עצמו, כמה נקודות שכן רציתי להתייחס, אני חושב שאדם אמר וזה עבר, בעיני עבר ככה, אני חושב שצריך וזו לא החלטה שתתקבל עכשיו, אבל אני אומר מעלה אותה לפרוטוקול, אני מקווה שמישהו יקרא את זה וגם יישם, צריכה לצאת הנחיה בעיני, כמו שאדם אומר עוד יותר קיצוני – חובה אפילו להגדיר את זה, זו זכותנו לדעתי החוקית, שהמתכנן, המפתח, המבצע, או המפקח והמבצע, ככלל,

כהגדרה, by definition, אתה רוצה ללכת לפרויקט ביצוע עירוני – אל תיגש למכרז בתור המתכנן שלו. הפרדה רשויות כהחלטה מוגדרת מראש בפרויקטים שלנו. אנחנו לא רוצים לעשות את זה גורף, בוא נעשה בפרויקטים מעל X זמן או מעל X כסף, אבל חייבים לקבוע נוהל כזה אחרת אנחנו מוצאים את עצמנו כמו בחלק מהדברים שעלו בביקורת, שזה לא בהכרח אנשים רעים בחדר הזה או בעובדי העירייה, אבל בהכרח אנשים שניצלו את אוזלת ידה של העירייה.

ואם אני נכנס לתוך הדו"ח, אני לא יודע עוד פעם אם כולם ראו, יש תב"רים שלא שמישים פרק זמן ארוך. לדעתי היה באזור ה-6 מיליון הדוגמא שנתן המבקר. המבקר אמר, מבקר העירייה נתן המלצה מאד ברורה – צריך להוציא אותם מהתב"ר, זה מפנה תקציבים, בשנה כזאת כמו שאתה מדבר עליה עכשיו היה מפנה לכאורה, אני לא יודע, בוצע, חברה, הדו"ח הזה הוא דו"ח 2017, הוא נדון עכשיו על 2017. הוגש, גם משעשע, שכתוב עליו מרץ 18, ואם אתם נכנסים לדו"ח 17 כתוב מרץ 18, וראש העיר חתם עליו ביולי 18, אבל הובא לידיעתנו רק בדצמבר 18. אז אני לא יודע מה בוצע או לא בוצע. אני לא ראיתי שינויים בתב"רים, הייתי חבר מועצת עיר בקדנציה הקודמת, לא ראיתי שהובאה לידיעתנו רשימת תב"רים שפתוחים ועומדים 3, 4, 5 שנים שבוטלו. אני לא חושב שזה בוצע במלואו. צריך לקבוע נוהל – האם שנתיים או 3 של תב"ר פתוח ולא נוצל להפסיק אותו או לא? מה פרק הזמן? אנחנו צריכים לקבוע, עוד פעם, יותר מזה, לקבוע שאם אכן X זמן לא נוצל, להביא את זה עוד פעם למועצת העיר ולהחליט אם עדיין צריך להשאיר את התב"ר הזה פתוח, כן או לא. בלי קשר, תב"ר שכבר יצאנו לביצוע יותר זמן נגיד אם אמרנו תוך 3 שנים צריך להחליט אם בכלל ממשיכים אותו או לא, אז אם תוך שנה לא התחלנו לבצע, להביא למועצת העיר כדי לדון בו לפני שמתחילים לבצע, כדי להבין אם זה בסדרי העדיפויות שלנו או שלך, של הנהלת העיר, כן או לא בסדר העדיפויות.

יש דבר נוסף בנושא ה-תב"רים שאני אומר אותו עוד מימי בהנהלת העיר

לפני 5 שנים, בעיני לא הגיוני שיוצא פרויקט לדרך ובסופו של יום אנחנו מגלים חריגות או הגדלות או שינויים בעשרות אחוזים. המספרים של דו"ח המבקר מדברים על פרויקטים, 31 מיליון התחילו, 53 הסתיימו. תעשו את המתמטיקה באחוזים. אני אמרתי אז, אתה, אני חושב שהרמת את הכפפה בהרבה דברים, לפחות תחת הכותרת, אני יודע שנוכל ליישם, בעיני תב"ר כזה שיש לו מעל 10-15% חריגה צריך לבוא לפה, לתת את הדין פעם אחת, לתת קודם כל את הדעת, להסביר לנו למה בכלל אנחנו מגיעים לחריגה כזאת. ואם כבר יש הסבר שהוא לא ריצה אותנו, אז מישהו צריך לתת, אני לא יודע, אני לא אגיד לתת את ראשו, אבל אלה היו המילים שהשתמשתי בהם, גם בהנהלת העיר וגם במועצת העיר הקודמת. אני חושב שבניגוד לפרויקטים של בנייה פרטית, שאנחנו לא מהנדסים ולא בנאים, וכולם מספרים שאתה נכנס לפרויקט והיברוך וחריגה, וזה פער דראסטי ממה שאתה נכנס אליו, רשות מקומית שיש לה מהנדסים, שמאים, מתכננים, לא יכולה למצוא את עצמה בחריגות כאלה גדולות, שבסוף מ-31 מיליון ל-53 מיליון, וזה רק הפרויקטים לדוגמא שהוא סקר. יעיד מבקר העירייה שיושב פה, הביקורת לא סקרה את כלל הפרויקטים ב-תב"רים. ואני חושב שחייבים לקבוע נוהל פשוט. אני עובר על זה כי זה בדו"ח המבקר ואני לא רואה עוד הזדמנות שתהיה לנו על זה.

דבר נוסף, בעמוד 39 לדו"ח המבקר, הוא מדבר על הגרעון המימוני. גם שם יש הון עתק של, מה שקורה, אנחנו יוצאים לפרויקטים בלי שאישרו לנו המממנים הנוספים במקביל אלינו את זה שהם הולכים לממן את הפרויקטים, לפני שהם אישרו. בעיני חסר לי, המבקר, חסר לי גם היה אצלך בדו"ח הביקורת, שכבר העלית את הנקודה, כמה בפרויקטים האלה שיצאנו לדרך לפני שהשותף שלנו שמממן פרויקט, ו-תב"ר, למי שלא יודע, תב"ר זה כסף עירוני והרבה פעמים ממומן על ידי מימון נוסף, חלק, אפילו פה בדו"ח, 60% מהפרויקטים נגיד פרויקטים לדוגמא, 60% מפעל הפיס, אחד 30%, חלק משרדים ממשלתיים כאלה ואחרים. ומה שהיה חסר לי, דווקא בפרויקטים שלך על גני ילדים ומשרד החינוך, שציינת שיצאו לדרך

בפרויקטים לפני שניתן האישור, או אפילו לפני, בחלק לפני שנעשתה הפנייה אפילו. אבל מה שחסר לי זה השורה התחתונה – בכמה מהפרויקטים האלה בכלל לא הגיע מימון בסוף, כי המשרד הממשלתי החליט שהוא לא מממן. כמה החלטנו לצאת לדרך במחשבה שיש תקציב של 10 והציגו לנו במועצת העיר שזה 5 ו-5, אבל בסוף העירייה ספגה 10 והלך ממקום אחר. עוד פעם, זו החלטה עירונית, אנחנו הדירקטוריון העירוני, אנחנו יכולים להחליט שמשקיעים 10 בבית הספר או בכל דבר אחר, אבל אנחנו צריכים לראות את התמונה הכוללת. אם אפשר לקבל דו"ח כזה, גם אחורה, כמה מה-תב"רים האלה, כמה כספי מימון לא הגיעו. נכון, גם בדו"ח, חייבים גם לציין את העניין הזה, שבחלק מהגופים הממשלתיים גם נותנים לנו אקסטרה, אני מניח שבסופו של יום אנחנו גם נאלצים להחזיר את האקסטרה, אבל את המינוס אנחנו לא מחזירים.

אני הולך לסקר נכסים, ראש העיר, זה עלה 3 פעמים בדיון פה, גם ציינה את זה עדנה, גם ציין את זה אדם, אני חושב שעוד כשאתה היית חבר ועדת נכסים, הייתי יו"ר ועדת נכסים, זה עלה כצורך עירוני, אחר כך זה המשיך כשאדם ואני היינו חברי ועדה כמעט בודדים, ישבנו אצלי במשרד והיינו ועדה שלמה. חייבים להוציא את זה לדרך. זה מתוקצב כבר 5 שנים לדעתי, זה תהליך שלוקח בין שנתיים ל-3 בעיר כמו שלנו, לסקור את כל הנכסים. אנחנו לא פעם מגלים, אני בחודשים האחרונים גיליתי לא מעט, אני מניח שאתה בכיסא ראש העיר מגלה את זה הרבה יותר, נכסים שהם נכסים שלנו, שאת הארנונה לדוגמא, משהו שגילה רועי, הארנונה לא משלמים או אנחנו משלמים אותה, מים אנחנו משלמים על נכס שמושכר כבר שנים, או את החשמל אנחנו ממשיכים לשלם, כל מיני דברים שאם יש סקר נכסים מסודר, ממוחשב, לא במערכות ארכאיות אלא משהו שרלוונטי לשנת 2018, ועוד פעם, זה יקרה איפה שהוא בשנת 2021, כדאי להיות שם. וצריך, לא רק תקציב, אלא ממש לתת תוכנית עבודה איך זה קורה.

בנושא ריבוד הכבישים, תשמע, היה שיח אם הוא עושה מטראז' או קוב. לא מעניין הטון או לא, בעיני הבעיה הכי גדולה, אני חושב שרובנו דיברנו

עליה במהלך מערכת הבחירות, זה נושא הפיקוח. בסוף יוצאים לפרויקט כזה, ואני חייב ללכת לעמוד הזה, אדם הקריא את זה אבל אני לא בטוח שכולם שמו לב כי באמת זה היה,

מר אדם קניגסברגר: בסוף.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, אני בעמוד 75. תראו, רחוב הירדן כדוגמא, שכבה תחתונה 70 מ"מ, עליונה 30 מ"מ. עזבו את המילימטרים. החריגות ב-6 פרויקטים – 140%, 162%, 186%, 156%. כלומר, גידול בעלות של הפרויקט במספרי עתק, 176%, 143%. הכי נמוך זה 113, 114, 115. כל השאר אנחנו מדברים ב-140, 186, 162.

מר משה רווח: גלעד, זו שיטה, זו שיטה.

עו"ד גלעד שריר: חד משמעית, כן, אבל השיטה,

מר משה רווח: צריך לפתור את זה.

עו"ד גלעד שריר: רגע, אבל השיטה היא בדוגמא בריבוד כבישים, זה מה שעלה בדו"ח הביקורת. אני מניח שכמעט בכל תחום קבלני אנחנו נגלה את השיטה הזאת, כי זו השיטה.

דובר: מגישים פחות.

עו"ד גלעד שריר: זה לא רק מגישים פחות, זה אין פיקוח, אין פיקוח, עזוב, גם אם הוא היה מגיש יותר, אין פיקוח, אף אחד לא רואה כמה ואיך. אם לא היה דו"ח מבקר העירייה הרי לא היינו יודעים. מי מאיתנו יודע למדוד 3 מ"מ ל-7 מ"מ לאספלט? את מי זה מעניין? זה נשמע

לי בכלל, אתה יודע, לא רלוונטי. אבל, פעם אחת, כמו שאדם אמר, וצריך להוציא הנחיה, בעיני ראש העיר, ברורה, אני לא בטוח שצריך את מועצת העיר, זו הנחיה שלך – מתכנן, מפקח ומבצע זה גופים שונים. ופעם שניה, אנחנו צריכים לראות שבכל פרויקט כזה יש פיקוח במהלך הפרויקט גם. אני חושב שבטיחות מוסדות חינוך, גם, עוד פעם, זו נקודה שעלתה בעמוד 175, אמרו, ובטח יגידו לי – זה מיושם,

גב' מירה שנן: גלעד, אתה מתקרב לקצה הזמן.

עו"ד גלעד שריר: כמה שזה ואז תסגרי לי את המיקרופון ככל שזה לא יעניין.

גב' מירה שנן: מה, אנחנו משחקים?

עו"ד גלעד שריר: אנחנו לא משחקים. אנחנו יש לנו שיח. אני חבר מועצת עיר.

גב' מירה שנן: לא, אין שיח, יש נהלים בדברים האלה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל גלעד, אם היא מעירה לך אתה יכול לבקש עוד זמן, אבל לא להגיד לך שתסגור לך את המיקרופון.

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבקש. אמרתי שכשאני אגמור יסגרו לי.

גב' מירה שנן: למה התשובה הזאת?

עו"ד גלעד שריר: אני לא בטוח שהיו לי חוסר דברי טעם, ואתם

יודעים מה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כל מילה שאמרת מלאה בטעם,

עו"ד גלעד שריר: על הכיפאק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חוץ מהמילה – תסגרי לי את המיקרופון, זה היה,

גב' מירה שנן: לרמן, אני לא מתרגשת, הכול טוב.

עו"ד גלעד שריר: גם אני לא מתרגשת.

גב' מירה שנן: תמיד יש הילד הזה.

עו"ד גלעד שריר: גם אני לא מתרגש, ותסלחי לי, הילד הזה זה לא אני, זו קצת חוצפה אפילו, כדאי שתתנצלי על זה. הילד הזה זה אולי אצלך, לא אצלי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: די, חברים.

עו"ד גלעד שריר: לא מכנים אותי ילד.

גב' מירה שנן: מה טענתי בזה?

עו"ד גלעד שריר: גברתי, עם כל הכבוד, ילד לא תכני אותי.

גב' מירה שנן: טוב, בסדר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הלוואי והיינו ילדים, הלוואי, הלוואי.

עו"ד גלעד שריר: בעמוד 175, בבטיחות במוסדות חינוך, ההמלצה היתה, תראו, סליחה, 177, נמצא שמרבית בתי הספר, אנחנו מדברים לפני חצי שנה, לא לפני שנתיים, לא מקיימים את הנוהל של לשלוח את דו"ח הבטיחות החודשי וגם המעטים לא מגיעים. אני מבין שלכאורה ישר יגידו לי כולם – זה קורה וקרה והכול מדהים ודבש. אני מבקש, יש דו"ח חודשי לפי חוק שצריך להגיש אותו, אני מבקש שיוגש במסגרת הדו"ח הרבעוני שמוגש לחברי מועצת העיר של כל אגף, גם הדו"ח של הבטיחות במוסדות חינוך. מספיק חשוב בשביל לצרף אלינו לדו"חות, אין שום מניעה. אתם יודעים מה, בעיני שיצטרף גם לדו"ח החודשי שמוגש לי כחבר מועצת העיר, שיוגש גם דו"ח בטיחות במוסדות חינוך, אין שום בעיה. אם גם ככה תוקן הליקוי הזה וזה קורה ומתקיים, אין שום סיבה שלא יהפוך לנוהל אצלנו.

הדבר האחרון – החכ"ל – ראש העיר צריך לחשוב מה עושים עם התאגידים העירוניים, כי היתה פה רשות תאגידים והיא קיימת, אבל פה הנפילה הזאת, פעם אחת בין תיאום בין התאגידים, יש בסוף מריבה בין מנכ"ל תאגיד אחד למנכ"ל תאגיד שני שעולה לנו מיליון שקל, וזאת בשנה אחת במקרה אחד שנסקר, 936,000 שקל. והדו"ח, אני לא רוצה, יכולנו לעבוד יחד עם התאגיד במקטעים סדורים ולא בטור וכל העיכובים היו נמנעים. קרי, גם כסף וגם הסיפור של העיכובים. אז יכול להיות שחלקנו יושבים פה בין היתר בגלל העיכובים האלה, אבל הגיע הזמן לעשות סדר בהם ולנהל אותם כמו שצריך. ואני חושב שפעם אחת צריך אוטוריטה ברורה בשיח הזה. אני מבין שזה לכאורה טופל. אני חושב שבשיח איתך, שאלת אותי פעם על אחד התאגידים, אותי או מישהו בשיחה כשניהלנו את זה, אם הוא בעדנו או נגדנו, אז זה אצלך. אני חושב שכדאי ליישם את הנקודה הזאת. זה אחד. ושתיים – אני חושב שיש פה עוד נושא בתוך החברה הכלכלית,

שאני לא יודע אם ראינו, זה שיש חריגה מאד גדולה בתקציבים בפרויקטים מסוימים. ופה אין לנו יכולת ביום יום לאכוף את זה כמו שהצעתי ב-תב"ר ש-X אחוז, צריך לחשוב על איזה שהוא מנגנון שבו, כי בסוף יוצאים לפרויקט, הוא אושר, גם עיריית רמת גן מתקצבת את החברה הכלכלית הזאת, הוא אושר, הוא יוצא לדרך, ואז אין לנו מנגנון פיקוח כי החברה היא חברה עצמאית, אנחנו נראה את הדו"חות שלה בעוד שנתיים. אני לא יודע, אין לי רעיון, אני רק אומר, זה עלה פה בדו"ח הביקורת ואין לי איזה רעיון קסם איך לפקח על זה. אני חושב שזו נקודה מאד חשובה. זהו.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה רבה, גלעד. רועי, בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תראו, אני באמת הרבה זמן, הרבה שנים מדבר על הנושא הזה של רישוי על הבנייה והנושא של המחלקה המשפטית, שיש פער לא נתפס בין כמות דו"חות הפיקוח של פקחים בשטח שמגלים חריגות בנייה לבין מה שבסוף הופך לכתב אישום או לצו מנהלי, אם היה צריך להפוך לצו מנהלי. פער בלתי נתפס. הוא גם פער אופקי, זאת אומרת, בין המחלקות, אבל הוא גם פער אנכי, סליחה, הפוך, גם פער אנכי וגם פער אופקי, כשאני מתייחס להשוואה בין רשויות אחרות. כל מה שקרה מ-2015 עד 2018 מבחינת כתבי אישום ברמת גן, שווה למה שקורה בשנה אחת ברמת השרון או בהרצליה. בהרצליה ורמת השרון מגישים כ-100 כתבי אישום בשנה, בעיר שקטנה משלנו. ברמת גן בממוצע 32 כתבי אישום בשנה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> כולם שומרי חוק פה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> יש שתי אפשרויות, או שברמת גן, ברגע שמקבלים צו הריסה ישר הם מפנים לטרקטורים את הדרך ובאמת הורסים, או שפשוט משהו לא מתפקד. כי ערכי הקרקע ברמת גן הם ערכי

קרקע שמשתלם לעבריינים לבצע עבירה. ואני אומר, שואקה, יכול להיות שהשתפר המצב ויכול להיות שזה המחלקה המשפטית ויכול להיות שזה ההיא שבהיריון, אני לא יודע מה הסיבה, אבל משהו קורה פה, וזה מתחיל להשליך הלאה. כי יש פה מאות, עשרות אלפי מטרים ללא היטלי השבחה, ללא מיסים עירוניים, ללא היטלי פיתוח.

עו"ד דוד שואקה: אל תפיל את הכול על התביעה העירונית.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מפיל הכול עליך, לא, חס וחלילה.

עו"ד דוד שואקה: לא עלי, על התביעה העירונית.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע שהתוצאה בסוף היא זו. יכול להיות שאני טועה ולא מגיעים מספיק דו"חות פיקוח, או לא נעשות מספיק השלמות. אבל התוצאה משפיעה פה באופן רוחבי על תקציב העירייה. ואני אומר, אני את הסיפור הזה, ראש העיר, אני את הסיפור הזה של עבירות הבנייה ושל עבריינות הבנייה, ואני אומר שאם זה מגיפה ברמה ארצית, אז אני חושב,

גב' מירה שנן: זה לא רק תקציב, זה גם סדר.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני חושב שמה שקורה ברמת גן או מה שקרה ברמת גן לפחות עד לפני כמה זמן, זה פשוט הפקרות בסדר גודל בלתי רגיל במגזר העירוני. אני לא חושב שיש לזה אח ורע, אני לא יודע באיזה ערים כן, אבל אין לזה תקדים. אני בדקתי, השוויתי בין 7 או 8 ערים במדינת ישראל את מצב האכיפה, בערים בסדר גודל דומה עם ערכי קרקע דומים, ולא יכול להיות שאנחנו 10% מחולון, 10% מראשון שמגישים שם 380 כתבי אישום בשנה. לא יכול להיות שאצלנו מגישים 38

בזמן שבראשון 380. אז משהו פה לא הגיוני. ואני אומר, אם אנחנו נבדוק את זה, אז אחרי זה, זה המטרים שנוספו לבניין ולא היה בהם היטלים, ואחרי זה הארנונה שנגזרת מתוך הסיפור הזה. אז אני אומר, משהו צריך להתבצע וצריך להסתנכרן. לדעתי, חסרה פה עוד מחלקה, אדוני המבקר, עשית בדיקה טובה, חסר במחלקת הפיקוח על הבנייה, חסר לראות כמה דו"חות עמית הוציא למחלקה המשפטית וכמה הפכו לכתבי אישום, כי זה לא מפורט אצלך בדו"ח, אז אני לא יודע לראות את הנתון הזה. ושתיים – הייתי מנסה לראות כיצד דו"ח של הפיקוח הופך להיות גם דו"ח במחלקה של הארנונה, כדי למדוד את הדירה שבה מצאו את חריגות הבנייה. כמעט באופן אוטומאטי. השבוע אני אעשה על זה בדיקה מדגמית ונראה. אז אני חושב שהמצב שם,

<u>מר גרשון טוסק:</u> רועי, אפשר מילה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כן.

<u>מר גרשון טוסק:</u> כל בניין שמסתיים ומקבל טופס 4, לפני האכלוס נמדד.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא מדבר על,

<u>מר גרשון טוסק:</u> אתה מדבר על 15-16,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, אני לא מדבר על טופס 4 בכלל. השבוע הלכתי ברחוב תל חי, ליד בית ספר אביגור, אני רואה קומת הגג סגורה עד קו הבניין בחומרים קלים. אני יודע בוודאות שזאת עבירת בנייה, כי לא היו נותנים לסגור בחומרים קלים ובטח לא עד קו הבניין. אני יודע בוודאות שזאת עבירת בנייה, העברתי את זה הלאה. אני מוכן להתערב

שמחלקת הארנונה לא יודעת שהקומה הזאת נסגרה.

אינג' סיגל חורש: רועי, אני אעדכן אותך, פעם ברבעון, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע, פעם ברבעון.

אינג' סיגל חורש: פעם ברבעון מחלקת הפיקוח מעבירה דו"חות על כל עבירות הבנייה שהיא מגלה על הארנונה.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

אינג' סיגל חורש: מה נעשה עם זה – זה כבר אין,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אבל מה שיותר חשוב, רועי, אם עד היום היה מי שהפריע לך ליישם את האג'נדה הזו – רוץ, קח את זה לטיפולך.

עו"ד רועי ברזילי: אני הולך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רוץ. אף אחד לא יעצור אותך. יש לך גיבוי מלא. תהרוס כל מה שצריך להרוס, רק אל תבוא לי קודם כל עם צווי הריסה של בתי כנסת.

עו"ד רועי ברזילי: אם הם בונים לא חוקי – צריך להרוס בתי כנסת, מה לעשות?

עו"ד גלעד שריר: תתחיל, אבל לא איתם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני יודע מה שאני אומר. עד עכשיו הביאו לי

לשולחן רק להרוס בתי כנסת. קודם כל עם העבריינים של העיר. קודם כל עם הבריונים של העיר.

עו"ד רועי ברזילי: לא, הוא לא יכול, את זה הוא לא יכול.

מר דני רייף: חשוב מאד להגדיר מדיניות אכיפה.

עו"ד רועי ברזילי: יש מדיניות אכיפה.

מר דני רייף: שניה. אם אתם מגדירים מדיניות אכיפה, אז יותר קל לכם לאכוף את זה ולא יגידו אכיפה בררנית. לכן חשוב מאד, וגם בשביל האיתנות בקטע של התכנון והבנייה, אתם גם יכולים לקבל מזה נקודות זכות. זה נושא שלא נגעו בזה.

עו"ד רועי ברזילי: הייתי מוסיף לביקורת בעניין הזה, מה שהזכרת, יש גם עשרות, יש לי 72 צווים שרשומים אצלי שמעולם לא נאכפו. צווי הריסה שכבר ניתנו, עברו הליך משפטי ולא נאכפו. אז אני אומר, בסיפור הזה אני באמת, אני חושב אדוני ראש העיר,

עו"ד דוד מנחם: הבאת את זה לכרמל או רק את בתי הכנסת?

עו"ד רועי ברזילי: חכה, "סטאנה-שוואיה", דבר דבר.

עו"ד גלעד שריר: הוא התחיל מבתי הכנסת, מה אתה רוצה?

עו"ד דוד מנחם: הבנתי.

עו"ד רועי ברזילי: אבל תשמעו, גם בתי כנסת, יש לך את גינת

ויצ"ו, באמצע גינת ויצ"ו מקימים לך בית כנסת, באמצע שצ"פ.

מר דני גולדשטיין: לא, בית כנסת לא נחשב לחריגה, זה הגדלת המצווה.

עו"ד רועי ברזילי: הגדלת המצווה.

עו"ד דוד מנחם: יישר כוח, דני.

עו"ד דוד שואקה: רק שניה, אני רוצה להגיד רק משפט אחד. דו"חות פיקוח לא מתפוגגים והם לא נעלמים ולא קוראים אותם בשירות המשפטי,

עו"ד רועי ברזילי: למה לא מוגש כתב אישום?

עו"ד דוד שואקה: רגע, סליחה, תן לי, אתה דיברת – לא הפרעתי. כל הדו"חות שמגיעים לשירות המשפטי מטופלים. שום דבר לא מתפוגג ולא נערם, מה שאמרת, עשרות דו"חות ולא יודעים איפה. אין דבר כזה. בפועל היום המצב הוא שכל הדו"חות עד 2018 טופלו. מה שצריך היה להגיש כתב אישום – הוגש. אנחנו עכשיו מטפלים רק בדו"חות, גם חלק של 2018 כבר טופלו והוגשו, ויש חלק שעדיין בטיפול. כך שאין לנו שום פיגור, אנחנו ב-2018, וסתם להגיד דברים תמיד אפשר, ולהגיד בחולון ובזה לא ראינו את זה,

עו"ד רועי ברזילי: אני עומד מאחורי הדברים שאני אומר.

עו"ד דוד שואקה: כל הנתונים האלה, לא ראינו.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מוכן להראות לך. עשיתי מחקר ו- -

עו"ד דוד שואקה: את זה גם אמרת לי לפני 3 שנים.

עו"ד רועי ברזילי: הראיתי לך, יש מצגת כאן.

גב' מירה שנן: רועי, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: טוב, אני רוצה להמשיך.

גב' מירה שנן: איזה חלק מהדברים זה היה, 1, 2 או 3? אמרת 3 דברים.

עו"ד רועי ברזילי: זה היה 2. זה היה 2 במה שאמרתי.

גב' מירה שנן: אז תעבור לשלישי.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. זה נהיה דיאלוג. הדברים שאני אומר יוצרים עניין.

מר דני גולדשטיין: הכול יחסי. אצל רועי ודוד מנחם קצר זה יחסי.

מר אדם קניגסברגר: רועי, תן לי להוסיף רגע משפט אחד.

עו"ד רועי ברזילי: את רואה?

עו"ד דוד מנחם: אבל אצלי זה דברי טעם.

עו"ד גלעד שריר: ושירה גם לא פעם.

מר אדם קניגסברגר: ברשותכם, בדו"ח המבקר יש פירוט. מה שדוד שואקה אומר עכשיו זה נכון. עכשיו יש טיפול יותר טוב. אבל אל תשכח ש-א', היה לנו קודם מנהל פיקוח, שאני לא רוצה להרבות בדברים, שרוב הבקשות שהוא הגיש או דו"חות, הם חזרו כי היו חסרים נתונים. דבר שני, גם במחלקה המשפטית לא היו מספיק אנשים שיכלו להתייחס ולהגיש דו"חות.

עו"ד דוד שואקה: שנים ביקשתי עוד כוח אדם ולא נתנו לי, אז מה?

מר אדם קניגסברגר: עכשיו, ממתי שעופר נכנס, הדברים השתפרו. גם השיח בין האגפים השתפר. כלומר, קודם לא היה שיח,

עו"ד רועי ברזילי: אדם, אני לא יודע מה היה, מה יש, אני מוכן להביא שוב את הנתונים. אם הנתונים שלי יהיו עדכניים עד 2016, אני מוכן להביא שוב את הנתונים.

מר אדם קניגסברגר: לא, אתה צודק.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר לך שיש פער ואני אומר שעמית, אני אומר לך, מבלי שהוא ישיב לי ומבלי שהוא יהנהן בראש, אני אומר לך שלעמית יש הרבה יותר דו"חות פיקוח, הרבה הרבה יותר דו"חות פיקוח מאשר כתבי אישום או איזה שהוא הליך ביצוע כלשהו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אם חסר כוח אדם במחלקה המשפטית,

כבוד היועץ המשפטי,

עו"ד רועי ברזילי: לא חסר בצורה ש - -

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ישבת עם מ"מ ראש העיר – תקבל כוח אדם. אלה דברים שאנחנו לא חוסכים בהם.

אינג' סיגל חורש: אני חושבת שכדאי לשמוע את עמית. ראש העיר, אני חושבת שכדאי לשמוע את עמית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בבקשה, מנהל הפיקוח, יש לך משהו לומר בעניין? עמית גופר, מנהל הפיקוח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עכשיו אפשר?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור שאפשר. את מי רצית לשמוע? אני חושב שלא הייתי פה בחדר.

גב' מירה שנן: לא, לא, אני התייעצתי ואמרו לי שאסור לתת למנהלי מחלקות דרך מחזיקי התיקים.

מר אביהוא בן משה: מירה, אני מציע שחברי המועצה יסיימו לומר, אחרי זה אנשי המקצוע יאמרו את הדברים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אבל זה בעניין הזה.

גב' מירה שנן: אביבית דיברה בשם, אני מבינה שהיא ייצגה את מנהלת מחלקת נכסים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון.

גב' מירה שנן: ליעד התייחס לאנשים של החברה הכלכלית. זה בסדר. כל אחד מצא,

מר אביהוא בן משה: רגע, אז אולי תעשו סדר. אם יסיימו קודם כל חברי המועצה, אז חברי המועצה יסיימו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אם הם רוצים להגיב – לתת להם להגיב.

מר אביהוא בן משה: לאחר מכן ידברו אנשי המקצוע, ולא אחד כן ואחד לא.

גב' מירה שנן: בואו נעשה סדר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני מציע שהדברים יהיו בהקשר on line כי אחרת נאבד את ההקשר של הדברים.

עו"ד דוד מנחם: זה נכון.

גב' מירה שנן: ...

עו"ד כרמל שאמה הכהן: את יודעת מה, אין דבר כזה אסור ומותר. היו"ר קובע מה אסור ומה מותר. אני מדברת על פרוצדורות, כן, לפרוצדורות בטח האופוזיציה מסכימה.

מר עמית גופר: רק שני דברים. דבר אחד, המחלקה מבצעת

אכיפה אינטנסיבית מאד, כולל ביצוע הריסות בפועל. אנחנו מגיעים עם משטרה, עם קבלני הריסה ומבצעים הריסות. יש את זה במעט מאד ועדות מקומיות בארץ. גם בחולון זה לא בדיוק עובד ככה. הדבר השני, המסקנה המרכזית של אדם, שהוא אמר – המלצה לתובע במחלקת הפיקוח. אם התובע יישב אצלי, כל הדו"חות יוגשו בזמן. לא יהיה פינג פונג של השלמות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כלומר, התובע צריך לשבת אצלך במחלקה?

מר עמית גופר: ככה אנחנו ממליצים, כן.

עו"ד רועי ברזילי: כדאי. כדאי.

אינג' סיגל חורש: עמית, תתייחס למספר דו"חות הפיקוח לעומת כתבי האישום.

קהל: מי מדבר?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: סיגל חורש, סגנית מהנדסת העיר, יושבת שם, יש לה מקום קבוע, היא ביקשה שתתייחס לטיעון שעלה בנוגע ליחס בין מספר דו"חות הפיקוח וכתבי האישום.

עו"ד גלעד שריר: ואיך זה עובד ברשויות אחרות הנושא של התובע אצלך במחלקה, גם כדאי להבין כבר.

מר עמית גופר: בהרבה רשויות התובע יושב קרוב מאד למחלקה, גם אם זה לא בתוך המחלקה הוא יושב במשרד ליד או קומה מתחת או קומה מעל, ואין פינג פונג של דו"חות של הלוך וחזור. אצלנו זה

טיפה רחוק וזה לוקח קצת יותר מדי זמן.

מר ליעד אילני: אם מעבירים את זה, זה מסירה ידנית?

מר עמית גופר: הדרישה היא של מסירה פרונטאלית, לא רק ידנית, מפקח צריך לשבת מול תובע ורק זה לוקח הרבה מאד זמן לתאם. ואם המפקח יושב אצלנו, אז כל הנושא הזה נחסך, פשוט הכול נעשה באופן מיידי אחד מול אחד.
לעניין היחס – יש הרבה מאד דו"חות, מוגשים לא מעט דו"חות. הרבה מאד דו"חות חוזרים להשלמה ואנחנו משתדלים לבצע את ההשלמות. יש מקרים של חילוקי דעות, שלא פעם התערב דוד היועץ המשפטי וביקש מהתובע או למעשה הכריע במחלוקת שהיתה ביני לבין התובעת. ועדיין יש דו"חות שעדיין לא הוגשו.

גב' מירה שנן: תודה. סיימת, רועי?

עו"ד רועי ברזילי: לא, עוד סעיף קצר אחד ואני מסיים.

גב' מירה שנן: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לגבי, קודם כל צריך להבין, אני חושב שגם כרמל, אתה הבנת את זה, אמרת את זה יפה, הביקורת היא סך הכול פונקציונאלית. כמעט כל דו"ח ביקורת אני חוזר ואומר את זה, ומי שלא יודע לנצל את הפונקציונאליות של דו"ח הביקורת ושל המבקר, אז הוא טועה. ואני אומר את זה במפורש – הקדנציה הקודמת וגם זו שקדמה לה טעתה לחשוב שהביקורת היא דבר רע. עד כדי כך שהמבקר הקודם כובד בכל מיני כיבודים ואפילו דו"ח שלם לא הוגש בשנה מסוימת. זאת אומרת, זה כל כך היה דבר, אתה זוכר את זה, נכנסת בדיוק, דו"ח שלם לפני שהוא

נכנס בכלל לא הוגש. שנה שלמה שילמנו למבקר שלא הגיש דו"ח בסוף. ואני חושב שאחד הדברים שגם צריכים להבין את זה מנהלי האגפים ומנהל המחלקות. ואני חושב שאחד הדברים החמורים לדעתי בדו"ח הזה, יותר מהביקורת עצמה, זו העובדה שהגוף המבוקר עושה דין לעצמו ומחליט לא להגיע בכלל לתת את דעתו בפני המבקר. וזו לא הבעיה מה היה כתוב בדו"ח או איזה ביקורת נאמרה, זה באמת לא משנה. מה שמשנה שמישהו מחליט לעשות דין לעצמו ולהמשיך לזלזל בכל מוסד הביקורת, כאילו הוא יודע מה צריך לעשות. ומתברר שגם אותו אחד שהיה צריך להגיע, מנהלת האגף שהיתה צריכה להגיע ולתת הסברים, יצא גם הדו"ח הכי מורכב, 2.5-3.5 עמודים של מסקנות והמלצות משמעותיות. ואני אומר, זה דבר בעיני יותר חמור וצריכה להיות הנחיה מאד ברורה – לא משנה מי אתה ומה אתה ולאן אתה מיוחס, אתה, כשקורא לך המבקר – אתה בא לתת את ההסברים שלך ואת הפרשנות שלך.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לוועדת ביקורת, לא למבקר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לוועדת הביקורת, סליחה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לוועדת הביקורת. סליחה, אבל היא לא ענתה לך לשאלות.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני חושב שזה דבר מהותי, בטח כשמדובר בהרבה מאד כספים והכול.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> מנהלת אגף נכסים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ואמירה אחרונה,

מר ליעד אילני: הנכס המשמעותי ביותר אצלי עכשיו.

עו"ד רועי ברזילי: ואמירה, אני חושב שהיא חשובה, וגלעד אמר את זה, הדו"ח למעשה נחתם ביולי שהוא היה כבר מוכן במרץ, יש אפשרות, אם יש שינויים, אם יש דברים, להודיע למנהלי האגפים – הדו"ח עומד להידון בעוד חודש במועצת העיר, תגישו עדכונים אם יש לכם, הערות, שייכנסו בדף נפרד לדו"ח, אפילו אם הספר כבר נכרך.

גב' מירה שנן: רועי, סיימת?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, סיים, בשעה טובה.

גב' מירה שנן: תודה רבה. אביהוא, בבקשה.

מר דני רייף: רגע, סליחה, רציתי להגיב לנושא הזה. מי שמסתכל בפקודת העיריות, כתוב במפורש בדיוק את כל עבודת הביקורת. אני אמור להגיש את הדו"ח עד סוף מרץ. זה הוגש לראש העיר בסוף מרץ. לראש העיר יש 3 חודשים להגיב, הוא הגיב ביולי ויש את המכתב שלו ביולי. לכן התאריכים ששאלת. בין מרץ לבין סוף יוני יש דיונים מפורטים אצל המנכ"ל שהוא יושב ראש ועדת תיקון הליקויים על פי חוק והוא אמור כל רבעון להגיש למועצה עדכון על תיקון הליקויים, על פי חוק. יש חלוקת תפקידים ברורה. לכן הדיון אצל המנכ"ל הוא בין חודש אפריל עד סוף יוני, כל הדו"חות עם כל מנהלי האגפים נדונים אצלו ויש החלטות, חלק מתוקן בזמן אמת, והוא מקבל דיווח מהמנכ"ל.

עו"ד דוד מנחם: איך מאפריל עד יוני? אמרת שראש העיר מגיב עד יוני. אתה עד סוף מרץ, הוא עד סוף יוני ואחר כך,

מר דני רייף: רגע, רגע, אני אסביר עוד פעם אם לא הבנת.

עו"ד דוד מנחם: לא הובן.

מר דני רייף: אני כמבקר העירייה מגיש את הדו"ח לראש העיר וליו"ר ועדת ביקורת ולחברי ועדת ביקורת עד סוף מרץ. הם קוראים את הדו"חות. במקביל, יש לראש העיר 3 חודשים להגיב לדו"ח. במקביל, אנחנו יושבים אצל מנכ"ל העירייה,

עו"ד דוד מנחם: באותם 3 חודשים.

מר דני רייף: כן, ב-3 חודשים – אפריל, מאי, יוני – והוא יושב ראש ועדת תיקונים על פי חוק והוא מעביר למועצה כל רבעון את סטטוס תיקון הליקויים, על פי חוק, לא קשור לדו"ח המבקר. זו עבודה ששאל גלעד, אז אני עונה לו. לכן יש את ההבדל בין התהליך של מרץ לבין יוני, זה תהליך מוסדר.

מר ליעד אילני: זה מועבר בכתב או,

מר אדם קניגסברגר: לא מועבר בכתב.

מר דני רייף: ב-hard copy.

גב' מירה שנן: ליעד, בוא תן לאביהוא לדבר, הוא מנסה כבר כמה דקות.

מר דני רייף: הדו"חות מועברים פיזית, מה זאת אומרת? הדו"חות מועברים פיזית.

מר ליעד אילני: זה מונח על שולחן המועצה או שזה נשלח,

עו"ד גלעד שריר: לא, לא.

מר דני רייף: לא. הדו"ח מועבר למנכ"ל ולראש העיר ולוועדת ביקורת, על פי חוק. אחרי זה 3 חודשים יש לראש העיר. אחרי זה חודשיים לוועדת ביקורת לדיונים. אחרי זה יש עוד ועדת ביקורת שעושים,

מר ליעד אילני: אני מדבר על מעקב תיקון ליקויים.

מר דני רייף: כל רבעון המנכ"ל צריך להגיש לכם.

מר ליעד אילני: להגיש במועצה.

מר דני רייף: כן. כל רבעון. זו אחריות המנכ"ל.

עו"ד גלעד שריר: אתה אומר אבל שגם כל חודש ועדת תיקון ליקויים צריכה להגיש את הממצאים.

מר דני רייף: כל רבעון.

עו"ד גלעד שריר: כל רבעון?

מר דני רייף: כן.

עו"ד גלעד שריר: זה לא קרה עדיין.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כל רבעון. גם למיטב זיכרוני, תקן אותי אם אני טועה, כבוד המבקר, שאחד מתפקידי ועדת הביקורת זה לדון בדו"חות ביקורת מהעבר ובהפקת הלקחים.

מר דני רייף: על כל הדו"חות של הרשות המקומית, גם מבקר המדינה, גם משרד הפנים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הכול.

גב' מירה שנן: או קיי, אביהוא, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: כמה הערות על הדברים שנשמעו פה וגם שאלה למבקר. דני, כזכור לך, מועצת העיר בחודש יולי אם אני לא טועה, או יוני, החליטה שתגיש לנו תוך 3 חודשים דו"ח על אגף שפ"ע. נשמח לראות את הממצאים מהדו"ח המעניין והאטרקטיבי הזה.
כמה הערות לגבי הדברים שנאמרו. אדם נמצא פה?

מר אדם קניגסברגר: כן, כן, בוודאי.

מר אביהוא בן משה: שומע. עבור. תודה. אני פשוט לא רואה אותך.

עו"ד דוד מנחם: יש כאלה שלא שומעים בחושך.

מר אביהוא בן משה: כן. לגבי עמותת אור – נוצר פה איזה שהוא רושם שמדובר פה באיזו עמותה פרטית של איזה גוף פרטי. זו עמותה שמצד החוק עצמו מחויבת העירייה בעצם להיפרד ממנה, כי זה בעבר היה משהו שהוא היה חלק מתוך העירייה עצמה. ובגלל שהגוף עצמו מקבל מהביטוח הלאומי כספים, אז בציווי של המחוקק בעצם הופרדו הדברים,

ולכן זאת לא עמותה פרטית שניזונה מכספי עירייה ויושבת לה בתוך מבנה עירוני. זו עמותה שכולה מזוקקת לטובת הגמלאים. אז שלא תהיה פה איזו שהיא חוסר הבנה. (משיב להערה שלא שומעים) בסדר, אבל שוב, אני אומר, לכאורה יש שם נציגים של העירייה בתוך העמותה ויו"ר העמותה מתמנה מתוקף הסכמים קואליציוניים. זה לא איזו שהיא עמותה שמישהו שומע שמגיעים אליה מיליוני כספים.

<u>מר ליעד אילני:</u> זה לא, אביהוא. היו"ר הוא בחירה סוברנית.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> סוברנית, אבל כולם יודעים מאיפה הוא מגיע ובסופו של דבר מינוי של מי הוא בפועל. כי לפעמים הביקורת נאמרת, אדם, בשצף קצף,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה כתוב בדו"ח המבקר.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אבל כשאתה אומר את זה, אנשים פה, ובמיוחד חברי המועצה החדשים שאינם מכירים את הגוף הזה, יכולים לחשוב שמדובר פה באיזו שהיא עמותה פרטית שאלוהים ישמור, שמקבלת פה כספים, יושבת בתוך נכס עירוני ועושה לעצמה קופה משל עצמה. זה לגבי עמותת אור.
לגבי הנושא של מחלקת דרכים – תראו, אני כבר, נער הייתי ולא זקנתי עדיין, אבל אני מכיר את מחלקת דרכים כבר כמעט 15 שנה, ובטח ב-5 השנים האחרונות שסיימנו את הקדנציה לפני כמה שבועות. אני יכול לומר רק דברים טובים על המחלקה עצמה, על הזמינות שלה, על העבודה שלה, במיוחד של עדי מנהל המחקה. אם יש דברים לשנות, וראיתי שגם הביקורת,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> עושה עבודה טובה.

מר אביהוא בן משה: תודה. אם יש דברים שצריך לשנות, ראיתי שגם כן נכתב בדו"ח הביקורת, הדברים שנכונים לתיקון. אבל שלא ייצא, שוב, עוד פעם איזו שהיא מציאות שמדובר פה באיזו שהיא מחלקה או מנהל מחלקה לא מוערך. הוא מוערך מאד, הוא איש מקצוע בין הטובים שלנו, ואני חושב שמגיע לו את כל הכבוד ובמיוחד בתקופת הגשמים שאנחנו בבית יושבים והם בחוץ יושבים וגורמים שהעיר הזאת תהיה עיר עם תשתיות טובות. אז אני כן רוצה להגיד תודה למחלקה עצמה ולמנהל המחלקה ולמנהל אגף התשתיות.

עו"ד דוד מנחם: במקרה אני בעדך.

מר אביהוא בן משה: תודה.

עו"ד דוד מנחם: במקרה.

מר אביהוא בן משה: תודה.

עו"ד גלעד שריר: זה נדיר.

עו"ד דוד מנחם: נכון. מה שנכון נכון.

מר אביהוא בן משה: שניה, לא סיימתי, פשוט יש לי קריאות תמיכה מהצד הקיצוני שאני לא רואה מי זה, אבל בסדר.

גב' מירה שנן: אין בעיה.

מר ליעד אילני: עוד בסוף הם יקימו שניהם מפלגה דתית

חילונית,

עו"ד דוד מנחם: אבל אביהוא לא יושב בחודש.

גב' מירה שנן: ליעד, אבל הוא הסתייג, הוא אמר במקרה הזה רק.

מר אביהוא בן משה: כן. אני רוצה רק לסיים בעוד 3 הערות. לגבי מחלקת הפיקוח על הבנייה – אני נורא מצטער, רועי, אתה יכול לשבת רגע, אתה מביא נתונים, משחזר נתונים מ-2013, אני לא יודע ממתי השגת את הנתונים האלה, שאני ממש חולק עליך. אני יכול לומר לך שלפחות במקרים שאני, א', רואה ושומע מהתושבים, המחלקה הזאת עובדת במהירות מטורפת. יוצאים פה גם פקחים מתוך,

עו"ד רועי ברזילי: לא היתה לי טענה על המחלקה הזאת, על כתבי האישום. ואתה עושה לי אינדוקציה?

מר אביהוא בן משה: לא. אני רק רוצה לומר שלפעמים יש דברים שבגלל תיקון 101 הם בכלל לא מבשילים לכתב אישום. לפעמים יש דברים שנראים לנו, מה שנקרא, כאיזה שהוא עניין שקשור לתכנון ובנייה, ובסוף יתגלה שמדובר בכלל בענייינים קניינים ולא קשורים למחלקה עצמה. ואני אומר עוד פעם, מתוך המעקב שלי אחרי העבודה של עמית, מאז שעמית נכנס הוא עושה עבודה מצוינת, אמירה לגבי מה שהערת, ותמיד כדאי,

עו"ד רועי ברזילי: לא היתה לי טענה כלפי עמית.

מר אביהוא בן משה: תמיד כדאי, רועי, להביא נתונים עדכניים מהערים הסמוכות. כשאתה מביא נתונים מלפני שעמית נכנס למחלקה,

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא השתנה המצב.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, לא, תבדוק, תבדוק, תבדוק.
לגבי הנושא של השילוט שהעלה מקודם ראש העיר ודיברה על זה אביבית, אגב, גם ההערה לראש העיר וגם לסגנו אדם, ראש זה שם עצם ולכן שם עצם אין לו נקבה. לכן, אפשר לחדול מלקרוא לה ראשת עיר, כמו שאני אקרא לשולחן שולחנה, ככה ראש הוא לא ראשת. אז זה ככה תיקון לשוני לגבי המושג של ה –

דובר: זה לא נכון. זה לא נכון.

מר דני גולדשטיין: זה נכון. זה נכון.

מר אביהוא בן משה: תבדוק את זה. תבדוק.

מר אדם קניגסברגר: לא חשוב.

מר אביהוא בן משה: תבדוק. תבדוק. זה שם עצם. זה שם עצם, תבדוק, תבדוק. אבל לא זו היתה ההערה שלי. לא זאת היתה ההערה שלי לגבי ראש וראשת.

עו"ד דוד מנחם: נעשה גם על זה דו"ח ביקורת.

גב' מירה שנן: סליחה, יש מושג גם אבני ראשה, ולפיכך אפשר.

מר אביהוא בן משה: אי אפשר. בדוק. בדקתי את זה אגב באקדמיה

ללשון.

גב' מירה שנן: אביהוא, מה התחלת פה?

מר אביהוא בן משה: אני רוצה רק להעיר הערה, אמר ראש העיר לגבי הנושא של שלטי הפרסום, אני דווקא מצדד בעמדתו של ראש העיר,

מר דני גולדשטיין: ראש העירייה.

מר אביהוא בן משה: ראש העירייה.

גב' מירה שנן: חברי׳ה, אתם גוזלים לו מהזמן, די.

מר אביהוא בן משה: אלי הגיע לפני שבועיים מסמך, שוועדת הרשות של הפרסום והשילוט, מנהלת המחלקה סירבה לאשר עניין מסוים. יצא מכתב ממנהל האגף שמכשיר את העניין. כשהדבר הגיע לאגף ההנדסה, הם פסלו את העניין ובסופו של דבר איזה שהוא עניין פנימי של ראש אגף שעשה, מה שנקרא, החליט החלטה משל עצמו. אז אני דווקא כן מצדד בדבריו של ראש העיר ואני כן מצדד באומץ של מנהלת המחלקה שאמרה את דברה, ודבריה לא נשמעו, כי כשהם נשמעו עדיין עשו לה כביש עוקף. ואני בכלל מציע, אדוני ראש העיר, שכל דבר שקשור לאכיפה, לא יהיה באגף שפ״ע, ודי לחכם ברמז.
והערה אחרונה שלי, לגבי,

מר דני גולדשטיין: מעניין למה לא אמרת את זה כשהחזקת בתיק הזה.

מר אביהוא בן משה: או-אה.

מר דני גולדשטיין: איך הדברים משתנים. מה שרואים מכאן לא רואים מכאן. ומה הנסיבות שגרמו לך לעזוב את התיק? אז בוא לא ניכנס לשם. פשוט אתה נכנס לפינות לא הכי טובות לך אישית.

מר אביהוא בן משה: דני, אני יודע שהיום,

מר דני גולדשטיין: אני חושב שאתה נכנס לפינות שלא יהיו לך טובות אישית.

מר אביהוא בן משה: אני אשמח לשמוע כל ביקורת, ותאמין לי, כשאני אומר את הדברים למה הסיירת הירוקה עזבה את אגף שפ"ע, תאמין לי שבושה תכסה את מי שגרם לי לומר את הדברים האלה.

מר דני גולדשטיין: אני גם חושב,

גב' מירה שנן: דני, בבקשה,

מר דני גולדשטיין: אם זיכרוני אינו מטעני, גם לא עזבת את ...

גב' מירה שנן: זה לא דיאלוג, די. אתה גורר אותו לדברים אחרים.

מר דני גולדשטיין: לא, הוא מכניס פה דברים שהוא לא צריך.

מר אביהוא בן משה: לגבי הנושא של אגף החינוך לגבי הנושא של גני ילדים – אני אגיד שני דברים: א', לגבי הכספים שלא הועברו ממשרד החינוך, אז א', היו בעיות, בשביל זה עלינו לירושלים לסמנכ"ל משרד

החינוך, שלפעמים בכורח המציאות, שרצו שהגנים יהיו מוכנים בזמן, אז היו שתי אפשרויות – או שלא יהיו גנים והילדים לא יהיה להם לאן ללכת; או שניסו מה שנקרא להתחיל מה שנקרא להכשיר את המבנים הקיימים כדי שנוכל לקבל למפרע את האישור. עלינו לירושלים לסמנכ"ל משרד החינוך, שחלק מהדברים כן אישרו למפרע, ורמת גן לבקשתי, כשאני עליתי למשרד החינוך, אישרו לרמת גן בפיילוט מיוחד שנכנסה עם עוד 4 ערים נוספות, אנחנו היינו העיר ה-5, שרמת גן כבר לא תצטרך לעבור את כל הויה-דולורוזה כדי לקבל את ההרשאה ממשרד החינוך, אלא מספיק שיהיה את הבקשה הרשמית שתועבר למשרד, לסמנכ"ל המשרד שאחראי לנושא התשתיות והבנייה, ועל בסיס האישור הראשוני הזה נוכל לצאת לדרך ולבנות, ורק אחרי זה תגיע כל הפרוצדורה המורכבת שבגינה לא קיבלנו על הגנים האחרונים, לא האחרונים, ב-2015, את התקציב על השיפוץ שלהם. תודה.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה, אביהוא.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אני רק רוצה, לפני שאת מעבירה את זכות הדיבור בבקשה, יו"ר המועצה. קודם כל, אני מסכים עם מה שאמרת לגבי העניין הזה, ואני בחרתי לא להגיב למה שאמרה ראש האופוזיציה ואולי רק מי שהיה איתי היום בחדר בדיון אחר כשבדיוק התפוצץ הסיפור הזה, יודע למה לא עניתי ולא הגבתי. ולא יעבור הרבה זמן וכולם יבינו מה הסיפור סביב זה. אבל בכל זאת, מאחר וצופים בנו, וקיבלתי שתי הערות לטלפון, אחת על זה שדיברתי בטלפון, אז אני אמרתי – עניתי לטלפון כי זה היה הבן שלי מהטירונות. אז לכל מי שצפה. לכל מי שכתב לי כבר עניתי, אמרתי לו את זה, ואתה עד לזה, נכון?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני עד לזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: והוא יכול לצלצל פעם ביום, וזה היה נושא חשוב אז עניתי.

והדבר השני – אני קיבלתי הערה מעוד עובד עירייה/עובדת, שאני אמור לפגוש ולשמוע על נושא אחר, במובנים האלה. והם פתאום נתקפו פחד, כי מאשימים אותם. אז הכלל שלי הוא מאד ברור, ואני לא אחזור לעניין הספציפי הזה שהוא חמור מאד, חמור מאד. כשתבינו את ההקשרים בסוף כשייחשפו הדברים, תבינו עד כמה הוא חמור. אבל אני רוצה לדבר באופן כללי, כי אני בטוח שכמו שתושבים צופים בנו, עובדות ועובדים צופים בנו. כל עובד או עובדת שיבוא מרצונו ויחשוף שחיתות, מינהל לא תקין – יקבל גיבוי מלא. אוי ואבוי לעובד או העובדת שאנחנו נקדים אותו. זהו, זה הכלל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא מה שאמרתי. אמרתי שלי מפריע, קודם כל לבוא ולומר חצאי דברים. דבר שני, מפריע לי שאם יש עובד, ואני גם רוצה לדעת, שבא וחתם על משהו שהכריחו אותו לחתום ולא בא וחשף. אני חושבת שמנהלי המחלקות ומנהלי האגפים וכל עובד עירייה, יש לו פה את היכולת לבוא ו- יש מבקר עירייה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, אבל אביבית, את היית סגנית ראש עיר והיית בעמדה של כוח. את צריכה להבין עובדת או עובד,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מצפה שהם ישמרו גם על התושבים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור. תאמיני לי, גם אני, ברור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לי אין את היכולת כסגנית ראש עיר לדעת את הדברים האלה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, ברור. קודם כל נתחיל בזה שכמו שאנחנו היום מספקים את הביטחון לכל עובד ועובדת לבוא ולחשוף, ואני אומר את זה, זה לא רק לעבר, גם אם יש היום לעובד או עובדת משהו נגד ליעד, נגד אדם, נגד מירה, נגדי, האטמוספרה, האקלים צריך להיות שהם צריכים לבוא, ללכת למבקר, ללכת ליועץ המשפטי, ללכת למנכ"ל, למי שהם מאמינים בו, להוציא את הדברים ב-4 עיניים ושהדברים יטופלו וייחשפו. אני אומר לך, כשבאה עובדת והיא צריכה לעמוד מול ראש האגף שלה, מול ראש העיר שלה, מול אנשים שאמרתי לך, נכנסו בדלת, סגרו את הדלת, נשארו איתה לבד, אמרו לה – את מוכנה להירגע, כן או לא? זה דברים חמורים ביותר, חמורים ביותר. צריך לתת לה את הגיבוי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מאד חמורים. אני מסכימה שזה חמור. אני לא אומרת על העובדת. אני רוצה אבל לדעת שגם העובדים פה הם, יש מבקר עירייה, יש משטרה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור. אבל אנשים,

מר דני גולדשטיין: אביבית, את היית עדה מה קרה לסיגל על זה שחשפה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אגב, אני רוצה להגיד משהו,

מר דני גולדשטיין: מה קרה לסיגל ומה עשו לסיגל על מה שחשפה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא יודעת מה סיגל עד היום חשפה. באמת אני אומרת לך. ראש העיר, ביטלו לו את כתב האישום, אין פה עובד אחד שהיה לו כתב אישום, זה מה שלי ידוע,

מר דני גולדשטיין: אביבית, עזבי, נו, בחייך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ראש העיר ביטלו לו את כתב האישום?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא זוכר דבר כזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה, היה שימוע והשימוע,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ביטול כתב אישום יש לו משמעות משפטית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא הוגש כתב אישום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נסגר מחוסר,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נסגר נגדו. נסגר נגד כל העובדים שנחקרו. אז אני מתנצלת, אני לא באה ואומרת – כל הכבוד לסיגל שהיה לה את האומץ לבוא ולחשוב ולראות אם יש משהו ולבוא ולהוציא את זה הלאה. בסופו של דבר, לא הוגש כאן שום כתב אישום. אז בואו גם ניקח דברים בפרופורציה. לא ראיתי שום, לא רק אני,

מר דני גולדשטיין: את ראית את ה'עליהום' שנגרם לה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רק רוצה להגיד, אני לא נחקרתי מעולם,

מר דני גולדשטיין: מה כרמל אומר היום? אם יש עובד כזה –

שיבוא אלי, לא יקרה מה שקרה לסיגל. זה מה שהוא אומר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל בסופו של דבר סיגל לא חשפה שום דבר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה זה לא חשפה שום דבר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שום דבר. מה, יש כתב אישום על מה שהיא חשפה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תקשיבי, אני בעוונותיי אחראי, בואי נעשה סדר לשני דברים שאני אחראי, לא משנה מה טוב יותר או פחות טוב. אמרו שאת אמרת מקודם שבזכות הסיפוח את הגעת למועצה. זה לא נכון, היה סיפוח ואת עדיין הגעת למועצה. את הגעת בזכותי למועצה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה היה בצחוק, אגב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני הבאתי אותך למועצה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה היה בצחוק העניין.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הדבר השני – אני יודע היטב, כי אני הייתי השדכן בין סיגל לבין להי"ב 433. אני יודע בדיוק מה היא עשתה – אומץ וגבורה ומקצועיות. עכשיו תביני, היא לא אחראית אם מוגש כתב אישום או לא, היא לא אחראית על זה. היא אחראית שהיא עזרה באומץ וסיפקה את כל מה שהיא היתה צריכה לספק, לא סתם מבקר המדינה נתן לה צו קבוע, לא זמני, למרות כל זה שעלו אליו שיירות של בכירי העירייה, ועורכי

דין ששולם להם הרבה כסף, מהטובים בארץ, לתקוף את הצו, ומבקר המדינה לא השתכנע שכנראה יש משהו באמירות נגדה.

(מדברים ביחד)

עו"ד כרמל שאמה הכהן: דני, אל תפריע לי. ואני אומר לך שלצערי, כי אני עכשיו הולך כנראה לשלם את זה, כי לחושפי שחיתויות גם משלמים בסוף פיצויים, והיום פיצויים ענקיים. מהנדס עיריית, לא יודע אם זה בת ים או מישהו אחר, או קרית שמונה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קרית שמונה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 800,000 ₪. אני לא רוצה לחשוב כמה יפסקו לנו. בואו נגיד לה שתרחם עלינו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אין נגד אף אחד כתב אישום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא משנה. עכשיו, דבר שני, אבחנה שאת כעורכת דין, כי צופים בנו תושבים, ראש עיריית מבשרת ציון, היתה נגדו חקירה, נסגר נגדו התיק, אבל בהבדל אחד – בחוסר אשמה. אם היה נסגר בחוסר אשמה, הייתי אומר לך – אביבית, את צודק 100%, מישהו פה טעה לגמרי, ראה צל הרים כהרים. חוסר ראיות זה אומר שזה היה על הקשקש. מאחר וגם את וגם אני, אנחנו לא פותחים את זה כי גם האדם לא נמצא, כולנו פחות או יותר יודעים מה היה פה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אין טעם. אני לא הסנגור של אף אחד, אני רק אומרת,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, בסדר, אז לקחת את הדברים האלה. אני אמרתי לך שהכי חשוב שאנחנו כולנו,

מר דני גולדשטיין: הוא בעצמו לא מאמין שזה נגמר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אופוזיציה וקואליציה, צריכים לגבות כל עובד, תקשיבי לי, כל עובד ובטח עובדת, כל עובד ועובדת, שיהיה להם את הביטחון המלא לבוא למי שהם סומכים עליו. דרך אגב, יכולים גם לבוא אלייך, את יו"ר ועדת ביקורת, את מקובלת עלי גם שתחשפי דברים ותטפלי בהם. לבוא ולהגיד את אשר על ליבם – מה הם ראו, מה הם שמעו. אני מוצף, אין לי מספיק זמן לפגוש את אותם אנשים. אני קורא באמת לאותם אנשים – אתם לא חייבים לבוא אלי, לכו גם לאדם, לכו לליעד – אני פשוט עסוק בהרבה דברים אחרים. לא מספיק להגיע לזה. אבל זה דברים חשובים. אם אנחנו רוצים לשנות, אם אנחנו רוצים להיות טובים יותר,

מר דני גולדשטיין: שיילכו לאביבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שיבואו אלי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק, לכו לכל מי שאתם מאמינים בו וסומכים עליו ב-100%. אני מבטיח לכם כראש עיר, שערה משערות ראשכם לא תיפול אם אתם באים בידיים נקיות, אתם מקדימים אדם אחר, כלומר, לא חושפים את זה שהייתם שותפים לזה, אלא אתם באים לפי הכללים המקובלים גם עם רשויות החוק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: להשתדל לא לחתום אם אתה חושב שאתה עושה משהו שהוא פלילי.

מר דני גולדשטיין: לא יצטרכו את מבקר המדינה.

גב' מירה שנן: דני, אנחנו לא פותחים דיון עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה אחר כך שינית את זה, אבל אמרת שהיא חתמה או חתם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא משנה, אני אומר, ברור, אנשים, פקידות זוטרה ופקידות ביניים, כל עוד הופעל עליהם לחץ, אנחנו יודעים מה זה עירייה, אנחנו יודעים מה זה היחס בין שלטון לבין הפקיד, זה חוסר פרופורציה, אי אפשר להגיד את היחס. יש פה עמדת יתרון אדירה. ולכן אני יכול להבין, דרך אגב, חלק מהעובדים האלה זה אנשים שפעלו נגדי בבחירות. אין לי איזה מישהו, אני לא בא להגן על אף אחד. יש לי אינטרס אחד ברור – שהדברים ייצאו החוצה. יכול להיות שאין כלום. יכול להיות שאנשים מדמיינים. אבל לדוגמא, המקרה של היום שאמרתי, אמרתי – אני רוצה לראות את הניירות. מיד הביאו לי את הניירות לשולחן, היינו באמצע ישיבה. חלק מהחברים בשולחן ראו את הניירות. אחרי זה עשיתי עוד טלפון למחלקה המשפטית, דיברתי עם מי שדיברתי. כלומר, אני, תאמיני לי, בודק את הדברים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בסדר. אני אשמח גם לראות את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זהו, זה הכול. אבל יש נושאים שהם מורכבים, יש נושאים שהם פשוטים. שלט חוצות שיושב על קרקע עירייה בלי מכרז, בלי לשלם, זו הפקרות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לגמרי. אם זה מה שקרה שם, זה מה שמטריד אותי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אשלח לך, תראי, זה לא סוד, אני אשלח לך את הפרוטוקולים, את תראי את ועדת שילוט יושבת ומקבלת החלטה מאד מוזרה - להחלטת ראש העיר. למה, ריבונו של עולם, שלט צריך להגיע עד להחלטת ראש העיר, וכשאומרים שבוועדה כל הדרג המקצועי התנגד, ובסוף יש שם שלטים, אין אגרות ואין שכר דירה. והיום אני תוך כדי הישיבה מתכתב עם בעל השלט, כי הוא אומר – אני לא מסיר את השלט. יש לי אישור מזינגר.

מר ליעד אילני: והמנכ"ל לא יודע ולא מכותב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: והמנכ"ל לא מכותב. כי הוא היה גם בישיבה, הוא אומר – לא יכול להיות שאישרתי דבר כזה. הוא מסתכל ואומר – כן, אני לא מכותב בכלל לכל התהליך. אז עכשיו תראי, אני צריך עכשיו ללכת, והאדם מהצד השני אומר – סליחה, אדוני, השלט הוא חוקי מבחינתי. אני קיבלתי אישור מעיריית רמת גן ומראש העיר. זה לא תקין ולא חוקי, וכל הכבוד לאותה עובדת שבאה ועושה את זה. זהו, זה מה שרציתי לומר.

גב' מירה שנן: תודה רבה. אני מבקשת עכשיו מ-

מר דני גולדשטיין: עכשיו אני.

גב' מירה שנן: לא, לא, רגע, דני, סליחה, אתה לא ביקשת.

מר דני גולדשטיין: אני רציתי להיות הכי קצר.

גב' מירה שנן: לא. לא ביקשת לדבר. משה בודאגה ביקש.

מר דני גולדשטיין: כן ביקשתי.

גב' מירה שנן: מנכ"ל העירייה ביקש.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה לא רשום.

גב' מירה שנן: אתה לא רשום. אני רשמתי, מוסרי ביקש וליעד.

מר דני גולדשטיין: הראשון שביקשתי, ואמרתי – רק דקה אני רוצה. כל הדברים שרציתי להגיד נאמרו. יש רק דבר אחד שרציתי להגיד, בשמי ובשם כולם לאדם, להודות לו מאד,

גב' מירה שנן: את זה אומרים בסוף. זה בסוף, למה עכשיו?

מר אביהוא בן משה: בסוף. למה עכשיו? דני, למה להקדים?

גב' מירה שנן: חברים, באמת, זה כיף ביחד, אבל צריכים באיזה שהוא שלב לישון, גם יש עוד ישיבה. מנכ"ל העירייה, בבקשה.

מר משה בודאגה: אני מברך על הביקורת. הביקורת הזו משמשת לנו כתוכנית עבודה. רוב הנושאים טופלו ואחרים מטופלים. קיבלתם את הדו"ח, יש לכם את הדו"ח ובדו"ח הכול מפורט.
אני רוצה להתייחס לנושא אחד שהוא מאד חשוב לי, זה נושא בטיחות במוסדות החינוך. אי אפשר לומר עלי שאני לא בדקתי את נושא הבטיחות במוסדות החינוך כאשר הייתי מנהל אגף החינוך. בכל בית ספר שביקרתי, גם אצלך אדם, הערתי הערות והדברים טופלו, וכתוצאה מכך ביצענו שינויים מפה עד להודעה חדשה כדי שהמערכת הזו תתפקד כמו שצריך.

ובכל דיון, אם זה לקראת פתיחת שנת לימודים ואם זה בסיורים שלי, בביקורות ואירועים, הדבר הראשון שאני כל הזמן מדגיש – בטיחות, בטיחות, בטיחות. ובכל מקום שלא תהיה בטיחות, אני אומר חד וחלק – אל תפתחו את הכיתה, אל תפתחו את הגן. לאגף החינוך יש מספיק משאבים לטפל בנושא הבטיחות. יכול להיות שהרישום לא היה תקין, אבל בטיחות הם עשו. ועובדה, עובדה, ואני דופק פה על השולחן, שמעל 20 שנה,

דוברת: אל תגיד, עזוב.

מר משה בודאגה: לא קרה אצלנו שום דבר.

מר דני גולדשטיין: אני יכול להעיד על זה. לא היתה פניה שלא טיפלת כשהייתי יו"ר בית עמנואל.

מר משה בודאגה: או קיי. אז יש לי פה גם 3 מנהלים – אדם ועדנה ומירה.

גב' מירה שנן: אמת ויציב.

מר משה בודאגה: נושא הבטיחות חייב להתבצע בעדיפות עליונה על פני כל הדברים. על פני כל הדברים. וכל התקציב של אגף החינוך לשיפוצים יילך קודם כל לבטיחות, מעבר לשיפוצים. לא מעניין אותי, שלא ישפצו כיתה, לא ישפצו את חדר המורים, קודם כל בטיחות. נשאר כסף מעבר לזה – תעשו דברים אחרים. את זה אני אומר כאן ואנחנו נבדוק את זה ונראה שהדברים האלה אכן מתבצעים. כל השאר, כמובן, אנחנו נעשה את העבודה, נתקן, תקבלו דיווח ואני מקווה שהכול יהיה תקין.

גב' מירה שנן: תודה רבה, משה. עכשיו ליעד, אתה הילד, לא?

בן הזקונים שאצלי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הם נורא מתרגזים כשאת קוראת להם ילדים. הם עבדו על המותג שלהם במשך שנה, את הרגת אותם עכשיו.

גב' מירה שנן: לא, אביבית, ליעד לא מתרגש, הוא ממלא מקום ראש העיר, זה בסדר.

דובר: כל הכבוד, מירה, הוכחת בגרות של מנהלת בית ספר.

מר ליעד אילני: תשמע, היא חשבה שזה יעבור לך אחרי הברושורים שהפצת בבחירות, אבל כנראה היא לקחה את זה יותר קשה ממני.

גב' מירה שנן: הנה, לך זה עבר.

מר דני גולדשטיין: תתאפקו, תתאפקו, תתאפקו.

גב' מירה שנן: ליעד, דבר בבקשה. חברה, די, עזבו את תאילנד עכשיו.

מר אביהוא בן משה: מוסרי בא איתנו לתאילנד, הוא המבוגר האחראי, הוא בא איתנו.

גב' מירה שנן: מה נהיה אתכם? אל תיסעו לשם, חם שם וסתם לחות. יאללה, דבר, חבל על הזמן.

מר ליעד אילני: כמה הערות קצרות. בנושא עבירות על הבנייה – זה נאמר, ראש העיר, בצחוק, לא בצחוק. ואני באמת חושב, אני מצטרף פה לרועי בעניין הזה, דין עבירת בנייה של עסק כדין עבירת בנייה של בית כנסת. לאף אחד אין חסינות בגלל שהוא עושה משהו לשם שמים. כל אחד שרוצה גם להקים בית כנסת, יעשה את זה בהתאם להוראות החוק. אנחנו צריכים לאכוף,

מר גרשון טוסק: ...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, בדיוק, אומץ, בדיוק.

מר ליעד אילני: זה לא עניין של אומץ, זה עניין שפשוט אני יכול להגיד את הדברים והדיון יסתיים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שלא יזרקו עליך עגבניות.

מר ליעד אילני: אבל זה בעניין הזה. החוק יישמר וייאכף ולא משנה אם זה בית כנסת או מישהו שהקים באופן לא חוקי מבנה כדי לחלק אוכל לנזקקים. זה לא משנה. כל מבנה ייבנה בהתאם לחוק.
דבר נוסף – עמית גופר העלה את הנושא של הקרבה למחלקה המשפטית. אנחנו בהחלט נבחן את זה, המנכ"ל, במסגרת שינויים ברה-ארגון שאנחנו עושים. יכול להיות, אם יש חשיבות לזה שישבו אחד ליד השני,

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר ליעד אילני: בטח ביום גשום כזה, שזה בטח מונע מהאדם ללכת ולהגיש את המסמך, אז אנחנו נדאג לזה.
הסכמים בין התאגידים – גם כן, עלו כמה, אני שוחחתי כבר כמה פעמים

עם גיל סימנהויז, עם ראש לשכת התאגידים, המטרה היא שלא יהיה תאגיד שאין לו הסכם חתום אל מול העירייה, בין אם הוא תאגיד עירוני ובין אם הוא לא תאגיד עירוני, בשנה הקרובה, וגיל יודע לעבוד מהר.
כתבו לי מספר מנהלי אגפים שנמצאים כעת בבית וצופים בנו, אני מקווה שלא יבקשו על זה שעות נוספות רק, המנכ"ל, על כך שלא התאפשר להם, יש כל מיני הערות. מה שאני חושב, אנחנו נזמן לישיבת הנהלה, בכל ישיבת הנהלה נזמן מנהל אגף אחר, שכמובן האגף שלו הוזכר פה בדו"ח, והוא יוכל להעמיד דברים על דיוקם, בין אם זה מנהל אגף או מנכ"ל של אחד מהתאגידים העירוניים. זהו, אלה ההערות, בעיקר למי שפנה אלי במהלך הישיבה. תודה.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה רבה, ליעד. ואחרון הדוברים כמדומני זה אלי מוסרי, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ערב טוב לכולם. אני התלבטתי אם לדבר היום, רציתי לשמור את הדברים שלי בעיקר לתקציב שיהיה בעוד חודש. אבל לאור דברים שנאמרו פה, אני רוצה להעיר מספר הערות.
קודם כל, יש פה גם עובדי עירייה וגם תושבים שצופים בנו, וזאת ישיבה ראשונה, אז יחסית, אדוני ראש העיר, לישיבות אחרות שהיו בקדנציה הקודמת, זו ישיבה בסדר גמור.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אין ויכוח.

<u>מר אלי מוסרי:</u> צריך לציין את זה לטובה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> זה בזכות יושבת הראש.

<u>גב' מירה שנן:</u> מה, מה, מה עשינו?

מר אלי מוסרי: אני אומר שהישיבה, יחסית לישיבות שהיו בקדנציה הקודמת, בעיני היא ישיבה טובה מאד.

גב' מירה שנן: היא צריכה להיות עניינית.

מר אלי מוסרי: כן, עניינית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה בגלל האופוזיציה, אתם מתבלבלים פה.

גב' מירה שנן: שלא לדבר על האופוזיציה. בזכות האופוזיציה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בזכות האופוזיציה.

מר אלי מוסרי: עכשיו לעצם העניין. תראו, הדו"ח של המבקר, אני רוצה להתייחס קודם כל בצורה כללית ואחרי כן אני אתייחס ספציפית לנושא אחד בלבד. לגבי דו"ח המבקר, אני רוצה פה להגיד שבמהלך השלושה שבועות האחרונים ויומיים, מאז ההשבעה כמו שאומרים, התנהלה סדרה של פגישות לגבי התקציב. עכשיו אני חייב להגיד, אני מה שנקרא, כמו שאמר אביהוא – נער הייתי וגם זקנתי, ואני מבין הזקנים, חוץ מאיצ'ה שמקדים אותי, אני חושב שבמהלך הדיונים שהיו לנו עם ראשי אגפים ועם מנהלי מחלקות, התגלתה תמונה, הייתי אומר מדאיגה עד מטרידה. ואני אסביר למה אני מתכוון. ואני מאד אזהר, אביבית, לא אגיד שמות, לא לפגוע בעובדים, אבל כאשר מנהלים דיון, וסליחה שאני עם הגב אלייך, הייתי רגיל לשבת על הכיסא ההוא. דרך אגב, הכיסא הזה הוא הכיסא הכי חשוב. תשמור לי עליו. זה כיסא שלי.

עו"ד דוד מנחם: אני רואה שהקדנציה הקודמת עדיין חקוקה לך.

מר אלי מוסרי: כן. כן. שם הכיסא הזה, זה כיסא שאני מאד אהבתי אותו.

מר משה רווח: ישבת בשולחן הזה, ישבת בשולחן הזה.

מר אלי מוסרי: ישבתי בכל השולחנות, כן. היתה לי הזכות להיות בכל השולחנות, בכל השורות, גם ראשונה, גם שניה, גם שלישית, הכול בסדר.
אבל אני רוצה להגיד, באמת, בעניין של הפגישות עם ראשי אגפים ומנהלי מחלקות. אז תראי, אביבית, היה לך עכשיו איזה שהוא דיבור עם ראש העיר לגבי העניין הזה של השלטים, בואי לא נדבר עליו. בדיונים מול מנהלי המחלקות וראשי האגפים התגלתה תמונה, ואני אתן לך דוגמא בלי לציין את שם האגף. נשאלה שאלה – כמה עובדים לא עובדים? והיתה תשובה אמיתית – יש לא מעט עובדים שלא עובדים. וזה, אני מדבר אתכם על נובמבר דצמבר 2018. בישיבות הדיונים על התקציב נשאלה שאלה ישירה. אביבית, תקשיבי, את מכירה אותי מספיק שנים, למה את מעלה את זה עכשיו? אני אומר לך את זה בזהירות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, בגלל שאתה מעלה, אני לא אוהבת שאומרים דברים ככה.

מר אלי מוסרי: אביבית, אני מבטיח לך,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה עלה בדיון תקציב.

מר אלי מוסרי: אביבית, אני מבטיח לך, אחרי הדיון אני אגיד לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא, לא, ממש לא.

מר אלי מוסרי: אחרי הדיון אני אגיד לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אם אתה אומר כזה דבר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: היא רוצה עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לשמוע את מנהל אגף כוח אדם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה ג'נטלמן, אבל היא רוצה עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוודאי. אם הוא מעלה את זה עכשיו, אני רוצה תשובה.

מר אלי מוסרי: אני אשאר ג'נטלמן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הדיון הוא לא ביני לבינך, הוא ביני לבינך לבין ציבור ששומע את מה שאתה אומר.

מר אלי מוסרי: אני מעדיף להישאר ג'נטלמן ולא להגיד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה לא ג'נטלמני. מה שאתה אומר זה ממש לא ג'נטלמני.

גב' מירה שנן: אביבית, אביבית, את מתפרצת לדבריו. תני לו לסיים.

מר אלי מוסרי: אביבית, את יודעת שאני מאד מכבד אותך, בואי תכבדי את הג'נטלמניות שבי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אל תפנו אלי ... אם אני לא יכולה להגיב.

גב' מירה שנן: אבל אתם לא יכולים לנהל דיאלוג. תצאו לקפה בחוץ.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז לא לדבר על הנושא אם זה לא על קפה ובחוץ.

גב' מירה שנן: הוא ידבר, את רוצה לומר אחרי זה משהו, מקסימום תגידי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי, מעולה. אם שמי מוזכר – אני צריכה לדבר.

גב' מירה שנן: אביבית, אין לי בעיה.

מר אלי מוסרי: אז אני לא אזכיר את השם שלך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כבר הזכרת.

גב' מירה שנן: תני לו לסיים, כי זה הופך לדיאלוג.

מר אלי מוסרי: אז אני לא אזכיר יותר, בסדר? לא אזכיר. אני רק אומר לך את זה, אביבית, תאמיני לי, ואני חושב שאת מכירה אותי, ואני מעריך שאת גם קצת מעריכה אותי, שמה שאני אומר זה דברי אמת. וזה היה, או קיי? וזה לא הדבר היחיד שהיה שם, איך אומרים, לא נעים ומטריד בישיבות. נאמרו עוד הרבה דברים. וכשנציג בעוד חודש את התקציב, ואני מבטיח לך, עד רגע זה שמרתי על שתיקה רועמת כמו שאומרים, אני אדבר בעוד חודש.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני מחכה, אני מחכה בסבלנות שאתה תפתח את הפה על התקציב.

מר אלי מוסרי: אתה תהיה סבלני, אני גם איתך אהיה ג'נטלמן. סבלנות, או קיי? אני חייב להגיד לך שבאמת אנחנו, אנשים אולי לא זוכרים, אנחנו נאמנים של הציבור. וכשהיתה פה ביקורת לגבי הנכסים, ואני באמת לא רוצה כרגע, שלא יהפכו את זה לעניין אישי חס וחלילה, יש לי הערכה כלפי מנהלת אגף הנכסים, זה כשל. הכשל הזה הוא כשל לא של האגף בלבד אלא כשל גם של מי שניהל את האגף הזה. אני מאד מאמין במושג שנקרא רוח המפקד. ואדוני ראש העיר, זו פנייה אליך, זה רוח המפקד. הדו"ח הזה, למרות שכל כולו זה לא אתה אלא זו הקדנציה הקודמת,

דוברת: הרבה קודם.

מר אלי מוסרי: קדנציות קודמות אפילו. אתה חייב לקחת את הדו"ח הזה ברוח המפקד שלך כראש העיר ולייישם אותו אחת לאחת, ולעבור סעיף סעיף. באמת, זו הזדמנות להודות לאדם,

גב' מירה שנן: אלי, רק תקצר, יש עוד ישיבה.

מר אלי מוסרי: גמרנו, אני מסיים, אני כבר מסיים, זה קצר.

גב' מירה שנן: לא נאום בחירות עכשיו.

מר אלי מוסרי: מה אמרת?

גב' מירה שנן: אמרתי לא נאום בחירות עכשיו.

מר אלי מוסרי: זה נאום בחירות היה עכשיו?

גב' מירה שנן: לא יודעת.

מר אלי מוסרי: מה זה לא יודעת? את כן יודעת או שלא יודעת?

מר דני גולדשטיין: הוא דווקא דיבר קצר.

מר אדם קניגסברגר: הוא הגיע לעיקר.

מר אלי מוסרי: הביקורת זה דבר,

(מדברים ביחד)

גב' מירה שנן: עוד דקה, ראש העיר צריך לעלות לסכם את זה.

עו"ד דוד מנחם: אני לא יודע אם אתה עושה הצבעה. אתה

עושה על זה הצבעה?

גב' מירה שנן: בטח. חייבים.

מר אלי מוסרי: לא צריך הצבעה.

גב' מירה שנן: חייבים. חברי׳ה, בדקתי, עשיתי שיעורי בית.

מר אלי מוסרי: כיוון שיושבת הראש מירה עשתה שיעורי בית, אנחנו לא נפריע לה,

גב' מירה שנן: השתדלתי.

מר אלי מוסרי: אז תודה רבה לך, מירה.

גב' מירה שנן: או קיי, אז ראש העיר, בבקשה, אתה יכול לסכם. זה הנוסח שצריך להיות ואז נעשה הצבעה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני מציע שנצביע. חברים, רק לשמור על השקט ועל הסדר.
היה פה דיון ער, ענייני. אני שמח באמת, היו כמה דברים ששמעתי מכמה כיוונים שהוסיפו גם לדו"ח הביקורת. כמו שנאמר פה מפי החברים, אנחנו מתכוונים להתייחס אליו ברצינות וליישם את ההמלצות ולעקוב אחר ההמלצות. זה חלק מהמהפך שאנחנו עושים בהתנהלות של העירייה.
אני עכשיו מעמיד להצבעה את נוסח ההחלטה שמועצת העיר מתבקשת לאמץ והיא כדלקמן:
מועצת העיר מאשרת פה אחד את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2017.

גב' מירה שנן: או קיי, עזרא, רבותי להצביע.

מר עזרא נחום: מי בעד? ירים את ידו.

גב' מירה שנן: מי בעד? כמובן.

מר עזרא נחום: אני מבין שזה פה אחד.

עו"ד דוד מנחם: פה אחד. פה אחד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יפה.

החלטה:

מועצת העיר מאשרת פה אחד את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2017.

גב' מירה שנן: או קיי. בזה סיימנו.

מר ליעד אילני: רק רגע. עכשיו ניתן דקה ברכות לאדם ואז נתפזר. מי ראשון? דני.

גב' מירה שנן: לא נתפזר. נצא להפסקה של 10 דקות.

מר ליעד אילני: אני מציע, לאור השעה, יושבת הראש, בואי נסגור ישיבה ונתחיל ישיבה. מי שזקוק להפסקה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי שרוצה לצאת שייצא.

מר דני גולדשטיין: תודה אני יכול להגיד?

מר ליעד אילני: אמרת. תודה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תקציבים, לא?

מר דני גולדשטיין: לא, אני אומר קודם כל בשמי ובשם תושבי העיר. אני חושב, היתה לי את הזכות גם להיות חבר בוועדה הזאת לפני כ-10 שנים ואני משווה עם מה שהיה. אני אומר לך בפה מלא, לא היה באמת, אולי בתקופה של כרמל, אבל לא הייתי אז, אבל ב-10 השנים האחרונות שאני חבר, שיש לי את הזכות להיות חבר מועצת העיר, לא היה יושב ראש לוועדה הזאת כמוך. השקעת מעל ומעבר, ואנחנו רואים את התוצאות. ובשמי ובשם כל תושבי העיר, אני רוצה להודות לך על כך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ואני רוצה להוסיף, להודות למבקר. אדם, כמובן אתה, מה שהוא אמר אני שותפה מלאה לכל מה שדני אמר, ואני למדתי ממך המון. ורגע, אני חייבת להראות לכם, הופה, אתם רואים את זה? את זה מאדם למדתי. אני לומדת מהר ואני באמת למדתי ממך. ואני רוצה גם באמת לומר תודה למבקר, שהוא לא עשה לנו שום הנחה. המטרה היתה לא לטאטא מתחת לשטיח. אני מקווה שגם אתם תתקנו את הליקויים, כי אני באופן אישי, משיחה וישיבה שישבנו ביחד, יש באמת המון מה ללמוד. המטרה היתה לחשוף המון ואני גם לא חושבת שהיה מבקר כזה לעיריית רמתן גן.

מר אדם קניגסברגר: אמת.

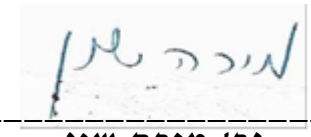
עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז תשמרו עליו. וזהו. שיהיה לי בהצלחה

ולכם.

<u>גב' מירה שנן:</u> תודה, אביבית. רבותי, בגלל השעה המאוחרת, אני מבינה שאנחנו עוברים ישר לישיבה הבאה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז תסגרי את הישיבה ותפתחי חדשה.

<u>גב' מירה שנן:</u> אני סוגרת את הישיבה הזאת.

_____
גב' מירה שנן
יו"ר מועצת העיר

_____
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה